



Onsdag den 24. april 2013 (D)

1

## 85. møde

Onsdag den 24. april 2013 kl. 13.00

### Dagsorden

#### 1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

#### 2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til udenrigsministeren af:

**Gitte Lillelund Bech (V)**

Vil udenrigsministeren redegøre for, på hvilket grundlag den danske regering har truffet beslutning om at ændre Danmarks officielle holdning til udvinding af uran i rigsfællesskabet, således at det fremadrettet tillades Grønland at udvinde uran, jf. statsministerens udtalelser den 16. april 2013, samt redegøre for de økonomiske og geopolitiske konsekvenser af den ændrede danske holdning? (Spm. nr. S 1677. Medspørger: Ellen Trane Nørby (V)).

2) Til udenrigsministeren af:

**Gitte Lillelund Bech (V)**

Vil udenrigsministeren redegøre for, hvorfor den ændrede danske officielle holdning til udvinding af uran i rigsfællesskabet ikke er forelagt Det Udenrigspolitiske Nævn? (Spm. nr. S 1678. Medspørger: Ellen Trane Nørby (V)).

3) Til justitsministeren af:

**Karsten Lauritzen (V)**

Er ministeren fortsat optimistisk i forhold til at få stoppet bandekonflikten, som ministeren og rigspolitichefen er citeret for i et ritzautelegram den 10. april 2013, på trods af, at der den 11. april 2013 var et nyt voldsomt, banderelateret skyderi på Nørrebro i København, hvor der blev afgivet 30 skud? (Spm. nr. S 1700).

4) Til justitsministeren af:

**Karsten Lauritzen (V)**

Er ministeren enig i følgende udtalelse fra Københavns Politi, der indgår i ministerens svar på REU alm. del – spørgsmål 645, »at der generelt set ikke findes områder i politikredsen, hvor særlige befolkningsgrupper ikke kan færdes trygt«? (Spm. nr. S 1701).

5) Til skatteministeren af:

**Jacob Jensen (V)**

Er ministeren enig med erhvervs- og vækstministeren, når hun i svar til Folketinget den 17. april 2013 anviser en lavere selskabsskat som

en del af løsningen på at skabe job i Danmark – eller er ministeren enig med formanden for SF, når denne udtaler i en leder i SF's medlemsblad, at hun er ked af elementet med lavere selskabsskat i regeringens vækststudspil?

(Spm. nr. S 1705).

6) Til skatteministeren af:

**Jacob Jensen (V)**

Hvilket niveau for selskabsskat for danske virksomheder finder ministeren passende i den nuværende konkurrencesituation, og hvilke elementer indgår i ministerens overvejelser, når regeringens politik på dette felt skal formes?

(Spm. nr. S 1706).

7) Til skatteministeren af:

**Jan E. Jørgensen (V)**

Mener ministeren, at det er hensigtsmæssigt, at forskellige nøddetyper pålægges forskellige punktafgifter, således at afgifterne udgør 22,07 kr. pr. kg for hasselnødder og 33,06 kr. pr. kg for mandler, mens man slipper med 18,39 kr. pr. kg for pistacienødder, som man kan læse i artiklen »Fødevareimportør kæmper med afgiftsjungle« fra [www.berlingskebusiness.dk](http://www.berlingskebusiness.dk), den 1. april 2013?

(Spm. nr. S 1711 (omtrykt)).

8) Til børne- og undervisningsministeren af:

**Anni Matthiesen (V)**

Hvad er ministerens egen holdning til selvejende daginstitutioner, idet medlemmer fra SF tidligere har udtrykt modstand over for selvejende børnehaver?

(Spm. nr. S 1617).

KL 13:00

### Meddelelser fra formanden

#### Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Lovforslag nr. L 212 (Forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love. (Ny klagestruktur på skatteområdet og ændringer som følge af idriftsættelsen af Et Fælles Inddrivelsessystem m.v.).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af [www.folketingstidende.dk](http://www.folketingstidende.dk) (jf. ovenfor).

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Energipolitisk redegørelse 2013.  
(Redegørelse nr. R 10).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af [www.folketingstidende.dk](http://www.folketingstidende.dk).

Redegørelsen vil komme til forhandling torsdag den 16. maj 2013.

Det første punkt på dagsordenen er:

**1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).**

Kl. 13:00

**Formanden :**

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget

udenrigsministeren og fødevareministeren.

Til udenrigsministeren er anmeldt følgende spillere:

Søren Pind (V)

Søren Espersen (DF)

Til fødevareministeren er anmeldt følgende spillere:

Erling Bonnesen (V)

Jørn Dohrmann (DF)

Esben Lunde Larsen (V)

Er der flere, der ønsker at melde sig som spiller?

Det er ikke tilfældet.

Jeg minder om, at i første runde har spiller og minister hver 2 minutter. Herefter følger to runder, hvor begge har 1 minuts tæltid.

Jeg giver ordet til hr. Søren Pind til det første spørgsmål til udenrigsministeren.

Kl. 13:01

**Spm. nr. US 125**

**Søren Pind (V):**

Som det er fremgået af aviser og medier, er der i øjeblikket i dele af Syrien en politisk bevægelse, al-Nusra, som har en stærk tilknytning til al-Qaeda, som er i færd med at etablere noget, som bliver beskrevet som et kalifat. Det er et middelalderligt styre, hvor metoder bliver taget i brug til afstraffelse, som jeg egentlig ikke rigtig har lyst til at beskrive her i Folketingssalen. Hvad siger udenrigsministeren til de stemmer i den offentlige debat, som mener, at bl.a. den politik, udenrigsministeren repræsenterer, nemlig passivitet i forhold til at hjælpe oppositionen i Syrien, bærer et medansvar for den her udvikling?

Kl. 13:02

**Formanden :**

Udenrigsministeren.

Kl. 13:02

**Udenrigsministeren (Villy Søvndal):**

Jeg tror, at vi fuldstændig deler opfattelsen af al-Nusra. For nylig erklærede de jo deres forbindelse til al-Qaeda, og dermed har de jo helt entydigt placeret sig selv. Jeg synes måske, at det eneste opløftende ved det er, at den øvrige syriske opposition så tydeligt gik ud og lagde afstand til den bevægelse.

Så vil jeg vedrørende den danske regerings politik over for Syrien, som i øvrigt er nøje afstemt med EU's politik, sige, at den for det

første er bredt at forsøge at samle en opposition, der dækker alle de forskellige politiske, etniske og religiøse grupperinger i Syrien, med henblik på at sikre et meget stærkt alternativ til Assads regime. Vi hjælper for det andet der, hvor vi kan. Vi har foreløbig leveret 227 mio. kr. i humanitær bistand, inklusive cross-border-operationer. Derudover har vi givet 19,4 mio. kr. til hjælp inde i Syrien til hjælp til civile aktører i de oppositionskontrollerede områder. Vi har på samme måde været med i den beslutning, som EU-ministrene traf på deres forrige udenrigsministermøde, nemlig at åbne op for, at man kan levere ikkedræbende udstyr til beskyttelse af mennesker i den sekulære del af oppositionen, som vi gerne ser vinde. Det er der bred enighed om i EU-kredsen.

Jeg vil synes, at det er meget lidt klogt, hvis Danmark gik ud og brød ikke alene med europæisk politik på det her område, men for den sags skyld også med amerikansk politik. Så jeg er meget tryk ved, at vi har en regering, der placerer Danmark solidt i EU-kredsen og i forhold til de initiativer, der er mulige at tage i den nuværende tragiske situation i Syrien.

Kl. 13:04

**Formanden :**

Hr. Søren Pind.

Kl. 13:04

**Søren Pind (V):**

Det er helt rigtigt, at den danske regering bl.a. har støttet den heroiske beslutning om at levere skudsikre veste til oppositionen. Men det har jo ikke forhindret, at langt over 70.000 mennesker nu er slået ihjel, at der formodentlig er blevet gennemført kemiske angreb, og at man kan se, at der hver eneste dag bliver dræbt langt flere, end der blev på noget tidspunkt under Irakkrigen.

Det vil med andre ord sige, at det, vi ser udvikle sig, er langt værre end noget, vi har set udfolde sig i Mellemøsten de sidste 20 år. Der er spørgsmålet til udenrigsministeren så: Hvordan kan det være, at man så i flerheden af EU-kredsen træffer den beslutning at, for det første, åbne for, at der kan tjenes penge på olie-felter, som er kontrolleret af al-Nusra, og, for det andet, nægter at lade Frankrig og Storbritannien levere våben til de oprørsgrupper, som vi deler værdier med, og som i øjeblikket bliver klemte og myrdet.

Kl. 13:05

**Formanden :**

Udenrigsministeren.

Kl. 13:05

**Udenrigsministeren (Villy Søvndal):**

Jeg tror, vi fuldt ud deler opfattelsen af, hvor frygtelig situationen i Syrien er. Vi havde søndag aften et møde i Luxembourg med en række af de humanitære organisationer i FN, EU og andre, der til daglig beskæftiger sig med problemerne dernede. Antallet af dræbte er formentlig højere end 70.000, antallet af mennesker, der er flygtet ud af Syrien, er på nuværende tidspunkt 1,3 millioner, antallet af inderte flygtninge er formentlig 4,3 millioner. Så vi står med dette århundredes største humanitære katastrofe lige foran os. Den analyse tror jeg alle er enige i.

Så er spørgsmålet, hvad man stiller op med det. Det er jo ikke rigtigt, når hr. Søren Pind siger, at vi hindrer briterne og franskmændene. Vi er nået til enighed om, at det skridt, vi tog, var det fornuftige skridt at tage. Franskmændene og briterne har bebudet, at de ønsker endnu en diskussion om det, og den tager vi i sagens natur, men den danske position er, at vi er meget bekymrede over at skulle levere våben – hvis det er hr. Søren Pinds forslag, det står lidt uklart – til et område, hvor situationen er så usikker og flydende med den risiko, det giver for, at våbnene falder i hænderne på nogen, vi ikke bryder os om at bevæbne.

**Formanden :**

Hr. Søren Pind, sidste omgang.

**Søren Pind (V):**

Det, som undrer mig – og nu tror jeg ikke, at det bliver sidste omgang, høje formand; det bliver kun den sidste omgang i dag – er, at udenrigsministeren beskriver, hvor forfærdende situationen egentlig er, men samtidig vælger passiviteten. Det gør han, samtidig med at to af Europas største lande mener sig i stand til at identificere de rigtige kræfter, samtidig med at lederen af de frie syriske styrker har sagt, at han vil gå så vidt som til at mærke alle våben og garantere, at de bliver leveret tilbage igen.

Den politik, som regeringen har valgt med flerheden af EU-kredsen, medfører myrderier på mennesker, vi burde have et fællesskab med. Og når eller hvis det her ultimativt ender med en humanitær intervention af den ene, den anden eller den tredje karakter, vil det se ud, som om vi har gjort noget alt for sent, vi får ingen tak for det, og det ender med, at nogle kræfter, vi ikke ønsker at se styrket, får magten over Syrien.

Jeg må sige, at jeg ikke forstår, at udenrigsministeren vælger passiviteten, når man ser, hvor forfærdende situationen er.

Kl. 13:07

**Formanden :**

Udenrigsministeren.

Kl. 13:07

**Udenrigsministeren (Villy Søvndal):**

Jeg kan ikke genkende udtrykket passivitet. Vi ligger fuldstændig på linje med EU i spørgsmålet om, hvordan vi bedst håndterer situationen. Det står mig stadig fuldstændig uklart, om det er hr. Søren Pinds opfattelse, at Danmark skal levere våben til Syrien; nu kan jeg ikke stille spørgsmål her, men hr. Søren Pind kunne måske redegøre for det på et senere tidspunkt. For hvis ikke det er tilfældet, står det mig også helt uklart, hvad det er, Venstre vil i det her spørgsmål. Det vil betyde et brud med samtlige EU-landes position og med den amerikanske position, som heller ikke er at levere våben – ikke af kærlighed til de ekstreme kræfter i Syrien, for det tror jeg ikke at nogen føler for dem – men på grund af de risici, der er ved det. Den ene risiko er, at man risikerer, at våbnene ender i hænderne på nogen, vi slet ikke bryder os om, og den anden risiko er, at der kan ske en optrapning, hvorved andre grupper også optrapper våbenleverancerne.

Pointen er, at uanset hvor lang tid den her konflikt fortsætter, så er der kun en ting, der kan afslutte konflikten, og det er, at nogle mennesker sætter sig omkring et bord og skitserer den forhandlede løsning, der kan betyde afslutningen på de uhyrligheder, vi dagligt ser i Syrien i øjeblikket.

Kl. 13:09

**Formanden :**

Spørgsmålet er sluttet i denne omgang.

Det næste spørgsmål til udenrigsministeren er af hr. Søren Espersen. Værsgo.

Kl. 13:09

**Spm. nr. US 126****Søren Espersen (DF):**

Tak. For ikke så lang tid tilbage, den 15. april, fik jeg svar på et spørgsmål, der hedder S 1619, om penge til det palæstinensiske selvstyre og hvor de gik hen. Nogle dage senere faldt jeg over en artikel i Den Korte Avis, hvoraf der fremgik nogle tal, der virkelig chokere-

de mig. Der står, og det er altså tal fra det anerkendte The Jerusalem Institute of Justice:

»Den EU-støtte, der er givet til Det Palæstinensiske Selvstyre i perioden mellem Oslo-aftalen i 1993 og nu, er 25 gange højere per indbygger end det beløb, som USA gav den europæiske befolkning inden for rammerne af Marshall-planen efter Anden Verdenskrig.«

Disse tal er justeret i forhold til inflation. Altså 25 gange det beløb, som USA gav i Marshallhjælp, har vi givet inden for de sidste 20 år til Palæstina. Hvis der så var sket noget positivt for de penge, kunne man jo forstå det, men det er der jo ikke. Ideen var, at der skulle skabes job – det hører vi også herhjemme i øvrigt – at der skulle moderniseres i palæstinensisk industri, at der skulle opbygges en bæredygtig økonomi, at der skulle uddannes en generation med værdier, der inkluderer tolerance og fredelig sameksistens, og at der skulle ske en større beskyttelse af menneskeliv og menneskerettigheder.

Er udenrigsministeren ikke et eller andet sted lidt betænkelig ved, at vi poster penge af den her størrelsesorden ud til palæstinenserne, når vi tænker på, hvad Marshallhjælpen satte gang i i Tyskland, i Østrig, i Italien og i øvrigt også i nogle af de lande, som var med til at vinde krigen, og dermed virkelig vendte Europas udvikling og satte gang i det her? Og så får vi at vide, at der er ydet 25 gange det beløb pr. palæstinenser – til ingen verdens nytte!

Kl. 13:11

**Formanden :**

Udenrigsministeren.

Kl. 13:11

**Udenrigsministeren (Villy Søvndal):**

Den ulyksalige konflikt mellem Israel og Palæstina – en af de længstvarende konflikter – betyder desværre, at i så lang tid, den får lov til at fastlåse situationen, bliver rigtig mange af de muligheder, der ellers ville være for områdets udvikling, sat i stå. Hvis man besøger området og møder checkpointene, forstår man jo godt, hvorfor det er svært for den lille palæstinensiske handlende at nå frem med sine varer. Hvis man ser den mur, der deler bonden fra sin mark, deler børnene fra deres skole, deler mennesker på et hospital fra den by, hvor de bor, så forstår man, hvor svært det er at skabe noget.

Hvis man oven i det lægger, at det er rigtig svært for palæstinensiske varer at blive afsat, fordi de jo skal godkendes af de israelske myndigheder, så har man vel noget af forklaringen på, hvorfor det har været så svært. Det er jo derfor, regeringen har som mål at sikre, at vi får en tostatsløsning, hvor vi har en israelsk stat med et legitimt krav på, at dens del af befolkningen kan leve i sikkerhed, samtidig med at vi ved siden af har en palæstinensisk stat, en økonomisk, socialt bæredygtig palæstinensisk stat. Jeg tror, det er det eneste svar på at få vredet den ulyksalige konflikt ud af den situation, den har befundet sig i rigtig længe.

Når alt det er sagt, så bare den tilføjelse, at jeg i øvrigt også tror, at Israel har en meget stor interesse i et velfungerende selvstyre i Palæstina, bl.a. af sikkerhedsgrunde. Det, der er bemærkelsesværdigt, er jo, at forholdet mellem Vestbredden og Israel er rimelig stabilt, og det er vel bl.a. takket være, at man har en sikkerhedsstruktur på Vestbredden, der gør, at der ikke kommer angreb derfra ind i Israel.

Kl. 13:13

**Formanden :**

Hr. Søren Espersen.

Kl. 13:13

**Søren Espersen (DF):**

Jeg synes, det er en forkert og en dårlig måde, udenrigsministeren svarer på – ligesom instinktivt med det samme at sige: Det er nok Israels skyld. Det er nok Israels skyld, at man ikke kan opbygge et

ordentligt system, der sætter gang i økonomien. Det er Israels skyld, at alle de milliarder af kroner, der bliver postet ud til palæstinenserne, både af Danmark, af EU og af det, vi kalder verdenssamfundet, preller fuldstændig af i forhold til at sætte ting i gang. Jeg nægter at tro på – og så godt kender jeg til Israel – at man er interesseret i at ødelægge velfungerende palæstinensiske arbejdspladser, som bliver sat i gang. Hvis det er sket, at det har været besværliggjort med veje osv., så er det vel inden for de sidste år. Jeg taler om ting, der har været sat i gang siden Osloaftalen i begyndelsen af 1990'erne, og hvor der bestemt ingen udvikling er sket.

Der er 25.000 FN-ansatte inden for PA's område. En meget, meget stor del af den resterende befolkning er uden arbejde. Det er jo en fortvivlende situation. Men, vil jeg sige til udenrigsministeren, lad lige være med instinktivt at give Israel ansvar for det her.

Kl. 13:14

**Formanden :**

Udenrigsministeren.

Kl. 13:14

**Udenrigsministeren (Villy Søvndal):**

Jeg gav sådan set ikke nogen skylden. Jeg prøvede at forklare de faktiske forhold i området, der vanskeliggør, at man kan opbygge en palæstinensisk økonomi. Bl.a. forudsætter det jo, at man har sammenhængende områder; bl.a. forudsætter det, at man kan nå frem med varer; bl.a. forudsætter det, at de varer, man så producerer, kan sælges på et marked. Det er alle de forhold, der i dag vanskeliggør eller umuliggør en palæstinensisk økonomisk udvikling.

Jeg er ikke så meget optaget af et teologisk skyldspørgsmål. Jeg er meget mere optaget af, hvordan vi løser og hvordan Danmark kan bidrage til at løse den konflikt, som er med til på mange områder ikke alene at vanskeliggøre palæstinenserne dagligdag, men efter min opfattelse også er en udfordring for Israels fremtid, hvis ikke man sikrer, at der er to stater side om side. Det er også efter min opfattelse med til at give mange tolkninger i den arabiske del af verden, som fodrer nogle konflikter, som vi gerne vil have løst.

Derfor vil jeg kaste min energi som udenrigsminister ind på at levere de svar, der fremadrettet betyder, at vi får etableret to stater side om side. På den ene side en israelsk stat, hvis befolkning har et legitimt krav på at leve i sikkerhed bag sine grænser – derfor fordømmer vi også angreb ind i Israel – og på den anden side en palæstinensisk, socialt levedygtig stat, der ikke producerer den håbløshed og den afmagt og den fattigdom, som jo også er med til at danne baggrund for de uhyrlige ting, der sker.

Kl. 13:16

**Formanden :**

Hr. Søren Espersen til sidsterunde.

Kl. 13:16

**Søren Espersen (DF):**

Udgangspunktet var egentlig at få lidt kontrol med de penge, vi sender. Det var så måske noget, udenrigsministeren kunne tage fat på. Det sker i stor stil i Norge i øjeblikket, hvor man forbereder en høring om, hvad pengene fra Norge egentlig går til. Går de f.eks., som rygterne har lydt i norsk fjernsyn, til aflønning af livstidsdømte terrorister og deres pårørende, som jo lever et godt liv, fordi en af deres pårørende har foretaget et terrorangreb. Norge er i gang; Storbritannien er i gang og spørger: Hvad foregår der?

Det, jeg vil have at udenrigsministeren skal gøre, er, at han siger: Vi er utrolig optaget af, at hver eneste mønt, vi sender til et eller andet formål, bliver ordentlig revideret. Hvad går de til? Kan vi være tjent med det her? Det er det, jeg beder udenrigsministeren om at gøre, især i de tilfælde, hvor det har noget at gøre med at belønne jihadister og terrorister, der sprænger bomber blandt civile.

Hvad vil udenrigsministeren gøre, for at vi kan være sikre på, at vores penge går til det, som er formålet, og ikke til terrorister?

Kl. 13:17

**Formanden :**

Udenrigsministeren.

Kl. 13:17

**Udenrigsministeren (Villy Søvndal):**

Vi fører i sagens natur løbende kontrol med de penge, vi sender af sted, for at være sikre på, at de ender lige præcis ved de humanitære formål, vi støtter: bl.a. det formål at sikre, at der kan udbetales lønninger til ansatte; bl.a. det formål at sikre, at pensionister kan få deres pension; bl.a. det formål at sikre, at der er en sikkerhedsstruktur i Palæstina eller på Vestbredden, der på den lange bane – og også her og nu – er en sikkerhed for Israel.

Men det er klart, at når jeg er lidt optaget af den her diskussion, er det, fordi jeg tror den her verden ville blive et rigtig meget fredeligere sted, den dag vi lykkes med at etablere en tostatsløsning.

Jeg hørte Obamas tale, da han for nylig besøgte Palæstina og Israel. Han holdt en fremragende tale om, at børn, uanset om de var født i Israel, havde et legitimt krav på at leve i sikkerhed, og at palæstinensiske børn også havde et krav om et håb for en fremtid. Hvis ikke vi er i stand til at levere de svar fra det internationale samfunds side, fra EU, fra USA, fra FN, så er jeg bange for, at den nuværende fastfrosne situation vil fortsætte og fortsætte til skade både for de mennesker, der bor i Palæstina, og på lang sigt også til skade for de mennesker, der bor i Israel.

Kl. 13:18

**Formanden :**

Spørgsmålet er sluttet. Jeg siger tak til udenrigsministeren.

Det næste spørgsmål er til fødevareministeren af hr. Erling Bonnesen. Værsgo.

Kl. 13:18

**Spm. nr. US 127**

**Erling Bonnesen (V):**

Tak for det. Regeringens nedsatte Natur- og Landbrugskommission har som bekendt lige afleveret, og der er da bestemt flere interessante ting i rapporten, som vi ser frem til at arbejde videre med. Man kan nævne adskillelsen af mark og stald, så man kan begynde at se på en svinestald på samme måde som en fabrik; man kan se på det med gødningsreglerne, så der på de gode jorde kan fuldgødes, og planterne kan få det, de har behov for til at udvikle sig og leve af; og endelig kan man se på det med nabotjek, så man kan få en sammenligning af konkurrencevilkårene for de danske landmænd, f.eks. i sammenligning med tyske, hollandske og franske landmænd. Det ser vi bestemt frem til at kunne arbejde videre med.

Vi synes, der er en ting, som mangler, og det vil jeg prøve at få sat lidt fokus på i dag. Kommissionen skulle jo også se lidt på de lange linjer i forbindelse med afleveringen, så man kunne spørge: Hvor er de nye arbejdspladser? Hvor er væksten? Hvor er mere eksporten, der ligesom også skulle, om jeg så må sige, skabes en platform for, og som skulle kunne springe ud af det her? Det er jo fint nok med de andre ting, der er blevet lagt op til, at vi kan arbejde videre med, men der står også i rapporten, at der kun er en begrænset beskæftigelsesmæssig effekt. Så jeg synes, det var godt lige at få sat fokus på, at det også gerne skulle kunne generere et grundlag for flere arbejdspladser, større vækst og en mere eksport. Hvad kan ministeren oplyse i den forbindelse? Er ministeren enig i, at der er et behov for nogle initiativer til at skabe noget mere vækst? Tak.

**Formanden :**

Fødevareministeren.

Kl. 13:20

Mon så ikke han kunne gå over til sit parti og spørge, om vi ikke kunne skubbe lidt på hastigheden, for der er nogle, der står på bremsen.

Kl. 13:20

**Fødevareministeren (Mette Gjerskov):**

Jeg tror, at man må konstatere, at der er noget, den her regering er optaget af, er det arbejdspladser. Jeg tror også, at hr. Erling Bonnesen vil give mig ret i, at vi har fremlagt en ganske, ganske ambitiøs vækstplan, hvor vi har gjort rigtig meget for at skabe arbejdspladser i det her land. Det er faktisk den vækstplan, der lige nu – eller i hvert fald nogle gange – bliver forhandletovre i Finansministeriet, også med Venstres formand. Så når det gælder vækst, og når det gælder arbejdspladser, tror jeg ikke, man kan lade den her regering noget som helst høre.

Natur- og Landbrugskommissionen er ikke blevet nedsat for at skabe arbejdspladser. Natur- og Landbrugskommissionen er nedsat med det formål at få sikret, at vi på den ene side har et landbrug, der kan producere og kan fremtidssikres, og at vi på den anden side tager vare på naturen – og så finde ud af at få balanceret de to ting. Det er ikke en vækstplan i sig selv. Men når vi fremtidssikrer landbruget, og det er det, vi gerne vil, fremtidssikrer vi jo naturligvis også de arbejdspladser og de afledte arbejdspladser af landbruget, der er.

Kl. 13:21

**Formanden :**

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:21

**Erling Bonnesen (V):**

Tak for det. Jeg synes jo bestemt, det er dejligt at være Venstremand i øjeblikket og være med i de her forskellige vækstforhandlinger, som foregår lige i øjeblikket i ministeriet herovre ved siden af. Men når vi nu i dag har lejlighed til at sætte fokus på lige præcis regeringens Natur- og Landbrugskommission og så sammenholder det lidt med det potentiale, der er for mereksport af fødevarer ude i den store verden – der er efterspørgsel efter dem, og der er et stort potentiale, det er også lige påpeget i forbindelse med vækstteam – så skal vi jo her i Danmark kende vores besøgelsetid og prøve at skabe rammerne for, at man kan få udfyldt det potentiale. Og det er det, vi prøver at have fokus på.

Jeg synes, det er en lille smule skuffende, at ministeren – om jeg så må sige – alene holder sig til de her andre emner, som vi bestemt synes også er værd at forhandle om. Så jeg vil da gerne appellere til fødevareministeren om, at man også får et stærkere fokus på at skabe endnu flere arbejdspladser. Altså, jeg håber da, at vi har set den sidste slagterilukning, men vi ser jo masser af smågrise – næsten en tredjedel af dem – der drøner ned over grænsen til Tyskland, fordi det kan betale sig rigtig godt at investere i nye slagtesvinestalde i Tyskland, men desværre ikke i Danmark.

Det skal vi da have gjort noget ved, og derfor vil jeg i hvert fald sikre, at vi på de møder, vi forhåbentlig skal have på et tidspunkt, kan deltage i nogle drøftelser, så vi også kan få de ting på bordet. Så vil ministeren kvittere for, at vi også skal have noget mere vækst ind i den her snak?

Kl. 13:22

**Formanden :**

Ministeren.

Kl. 13:22

**Fødevareministeren (Mette Gjerskov):**

Jeg er da glad for, at også hr. Erling Bonnesen kan konstatere, at det er dejligt at være Venstremand og være med i vækstforhandlingerne.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at hr. Erling Bonnesen jo fik sagt det, der er det væsentlige. Det er ikke Natur- og Landbrugskommissionen vi har bedt om at kigge på arbejdspladser; det er vækstteamet. Vi har haft en masse kloge erhvervsfolk og interessenter siddende i et vækstteam, som netop skal hjælpe os med at skaffe arbejdspladser og skaffe eksport.

Hr. Erling Bonnesen nævner selv det med svineeksporten til Tyskland, altså de 10 millioner smågrise, der sidste år blev transporteret til Tyskland i stedet for at blive opdrættet og slagtet herhjemme, sådan at det kunne give os arbejdspladserne. Jeg får jo også henvendelser fra folk, der siger: Hvorfor skal vi have gyllen og tyskerne skal have arbejdspladserne? Det har jeg jo netop gjort noget ved.

Jeg har jo faktisk fået lavet en analyse, sat mig ned sammen med landbruget, med slagterierne, med arbejdsmarkedets parter, med fagforeningerne og sagt: Hvordan laver vi en samlet plan? Og vi har lavet en samlet plan. Jeg puttede 150 mio. kr. i puljen i forhold til investering i miljøteknologi i stalde, så vi kan få bygget nogle flere stalde, så vi kan have de her svin i Danmark. Slagterierne leverede på deres side altså en samlet plan. Det er faktisk sådan, vi arbejder.

Kl. 13:24

**Formanden :**

Hr. Erling Bonnesen, sidste omgang.

Kl. 13:24

**Erling Bonnesen (V):**

Tak for det. Jeg synes, det var fint, og det var da et meget sjovt navn, der også blev nævnt på ministerens projekt »Månegrisen«. Og skal man sammenligne det sådan lidt i billedsproget der, kan vi jo sige, at det er rigtig mange år siden, amerikanerne landede på Månen, og nu er vi faktisk på vej til Mars.

Så jeg synes også, vi skulle komme videre. Og det er fint med det tilskud, der så er spillet på banen; det giver et lille skridt i den rigtige retning. Det, jeg appellerer til, er noget, der sådan ligesom tonser og rykker, kan man sige, sådan at vi kan komme ud og få fat i det store potentiale, der er. Og det er det, som jeg markerer at jeg synes vi skal have gjort noget mere ved.

For så vidt angår det med at trykke på speederen, for at der kommer til at ske noget nu, vil jeg sige, at det gør vi bestemt med det samme. Vi kan få trykket på speederen lige med det samme, og det gælder også nogle af de andre ting, der ligger og skal gøres noget ved, f.eks. YJ-ordningen og andet.

Så spørgsmålet sådan afslutningsvis kunne jo være: Er ministeren klar til at spille ud med nogle hurtige forslag, vi kan tage fat på med det samme, som opfølgning på både Natur- og Landbrugskommissionen og vækstteamet, sådan at vi kan få sendt dette signal til landbruget og landmændene og fødevarerektoren: Vi vil egentlig gerne have, at I bliver her; vi kan slet ikke undvære jer; nu vil vi hjælpe jer med nogle gode rammer. Skulle vi ikke se at få gjort noget ved det?

Kl. 13:25

**Formanden :**

Fødevareministeren.

Kl. 13:25

**Fødevareministeren (Mette Gjerskov):**

Nu står det mig sådan lidt uklart, om det er det korte sigt eller det lange sigt, vi taler om. Jeg synes, der er mange forskellige ting, og det svært at nå at svare på det hele på de 60 sekunder, som vi har her.

Men der er jo ikke nogen tvivl om, at der er nogen, der gerne vil landbrugsproduktion, så er det regeringen. Vi vil gerne den konven-

tionelle, og vi vil gerne den økologiske. Det er jo derfor, vi har ned-sat et vækstteam, som skal hjælpe os med at sikre endnu større eks-port. Dem lytter vi rigtig, rigtig meget til.

Vi er parate til at træffe de beslutninger, der skal til. Jeg har net-op truffet beslutning på svineområdet, og jeg ved, der sidder en task force for kvægbruget. Dem taler jeg også med, fordi der også er pro-blemer på kvægområdet. Det er alt sammen noget, der gør, at vi tag-er hånd om både det, der sker i dag og i morgen. Vi er opmærksom på de uheldige udviklinger, der sker i landbruget med eksport af svin – også på det lange sigt.

Så jeg tror, hr. Erling Bonnesen måske skal være lidt mere opti-mistisk på landbrugets vegne, for vi skal nok give dem en hjælpende hånd inden for de miljømæssige rammer, der er.

Kl. 13:26

**Formanden :**

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til fødevareministeren er af hr. Jørn Dohr-mann. Værsgo.

Kl. 13:26

**Spm. nr. US 128**

**Jørn Dohrmann (DF):**

Tak for det. Jeg vil faktisk fortsætte med det spørgsmål, som egent-lig er i gang, kan man sige, for det er jo sådan, at når Natur- og Landbrugskommissionen kommer med nogle anbefalinger, vil vi jo ligesom gerne have at vide af regeringen, hvornår vi kan forvente at der egentlig sker noget. Hvornår har ministeren tænkt sig at nogle af de her tiltag, som regeringen forhåbentlig er enig i, skal gennemfø-res?

Det jo sådan, at der er 44 konkrete anbefalinger lagt frem her, men det, vi kan se nu, er jo, at ministeren vil bruge endnu mere tid, inden der egentlig sker noget, samtidig med at arbejdspladserne forsvinder ud af Danmark. Vi kan se det med slagteriarbejdspladser-ne, som er nævnt her, altså at der bliver eksporteret masser af små-grise, som jo egentlig ellers ville have givet mange arbejdspladser undervejs. Der kan vi se at regeringen ikke gør noget.

Så jeg vil gerne spørge ministeren om de lavthængende frugter: Hvornår kan vi forvente at der kommer nogle klare initiativer, så man f.eks. kan få nogle af de her bl.a. miljøgodkendelser, som der har været stor diskussion om, og hvor det jo også er blevet bedre, fordi der fra den tidligere regering jo blev givet mange penge til, at man ligesom kunne behandle de her sager? Men hvad med andre lavthængende frugter, så man f.eks. kan komme ud af gældsklem-men, få lettere generationsskifte og den slags ting, som der skal til? Hvornår kommer regeringen med de her initiativer, som ville gøre, at der måske blev mere ens vilkår i forhold til de lande, vi konkurre-rer med?

Det er jo ingen hemmelighed, at vi kan se, at der er en stor for-skel på, hvad der sker i Tyskland – hvad de har for nogle miljøregler – og hvilke miljøregler vi har i Danmark. Der kan man jo bare tage hele randzonedebatten, og den kan vi så vende tilbage til senere.

Kl. 13:28

**Formanden :**

Fødevareministeren.

Kl. 13:28

**Fødevareministeren (Mette Gjerskov):**

Det, jeg sådan hæfter mig ved at hr. Jørn Dohrmann siger, er, at re-geringen ikke gør noget. Det synes jeg ikke er rigtigt. Noget af det første, jeg gjorde som minister, var at igangsætte arbejdet med Na-tur- og Landbrugskommissionen, for at vi kunne se på det lange

træk, så vi kunne fremtidssikre både naturen og landbruget i Dan-mark. Det ligger mig stærkt på sinde.

Vi nedsatte et vækstteam til at kigge på eksporten. Det er sådan noget, der arbejder og arbejder. De har arbejdet det seneste års tid, og nu står vi altså med resultaterne. Det er rigtig, rigtig positivt.

Vi er faktisk også parate til på trods af nedsættelse af kommissio-ner og alt muligt andet at handle undervejs. F.eks. kunne jeg i løbet af 2012 se, at der skete en meget uheldig udvikling med eksporten af smågrise til Tyskland, hvor smågrisene i stedet for at blive opdrættet i en stald i Danmark og blive slagtet på et slagteri, hvor kødet kunne blive forædlet – og alt det kunne skabe arbejdspladser – så blev put-tet i lastbiler og kørt til Tyskland og opfedet. Det var en rigtig, rigtig uheldig udvikling, som landbruget var i gang med. Derfor lavede jeg en analyse; derfor sendte jeg den analyse til landbruget og sagde: Kære venner, hvad kan vi gøre? Noget må der gøres. I er i gang med at bevæge jer ud ad et forkert spor. Jeg satte mig ned ved et bord sammen med landbruget, sammen med slagterierne, sammen med fagforeningerne, sammen med Arbejderbevægelsens Erhvervsråd – folk, der ved noget om den her slags – og sagde: Hvordan kan vi la-ve en fælles plan?

Vi lavede en fælles plan. Slagterierne gav deres. De sørgede for at give en ordentlig afregning; de sørgede for at give nogle ekstra muligheder for danske svineproducenter. Jeg kunne levere en miljø-teknologiordning. Så at sige, at vi ikke har gjort noget, synes jeg nok er lidt langt ude.

Kl. 13:30

**Formanden :**

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 13:30

**Jørn Dohrmann (DF):**

Jo, men vi må jo bare konstatere, at når der virkelig ligesom skal rykkes noget, er det, fordi regeringen er presset til det, for oppositio-nen vil gerne forhandle med regeringen om, hvordan vi kan få nogle ting igennem her. Lad mig bare nævne det med boligjobordningen. Vi har jo også sagt, at vi gerne vil have, at der kom energifagiftslet-telser, i stedet for at man, kan man sige, pålægger de danske virk-somheder udgifter og dermed skaber større forskel i forhold til vores udenlandske konkurrenter. Der må vi bare sige at regeringen ligesom mangler at komme ud af busken, og vi må sige: Det er altså noget af det, der er med til at bibeholde arbejdspladser i Danmark.

Jeg er bare nødt til at spørge ministeren, hvordan det er gået med den her smågriseeksport til bl.a. Tyskland. Vi kan se, den er stigen-de. Den er jo ikke bremset op endnu. Den fortsætter med at stige. Derfor skal vi jo se på rammevilkårene, og der er jeg bare nødt til en gang til at spørge ministeren: Hvornår kommer man med nogle kon-krete handlingspunkter såsom nedsættelse af energifagifter og den slags ting, så man kan sige: Det her gør vi for at fastholde arbejds-pladserne i Danmark? Tak.

Kl. 13:31

**Formanden :**

Ministeren.

Kl. 13:31

**Fødevareministeren (Mette Gjerskov):**

Jeg bliver nødt til at minde om, at jeg er fødevareminister. Hvis spørgeren gerne vil have svar på spørgsmål om boligjobordningen, om miljøgodkendelser, om energiforliget, som mig bekendt også Dansk Folkeparti selv er med i, tror jeg, at spørgeren bliver nødt til at vente, til der kommer en anden minister ind i salen. Det, jeg gerne vil svare på, er det, der handler om Fødevareministeriets område. Det er det, der er mit ansvar.

Jeg synes, det er helt, helt urimeligt at stå og forlange, at de initiativer, jeg har sat i værk for 2-3 uger siden sammen med slagterierne, som handler om at undgå eksport af smågrise til Tyskland og få flere slagteriarbejdspladser i Danmark, allerede skulle kunne ses i statistikkerne, få uger efter at vi har truffet en beslutning om at gøre noget. Nu ville jeg lige til sige: Come on! – men det må man ikke her, men hold nu op! De grise, vi skal stoppe transporten af, er jo ikke engang født endnu.

Kl. 13:32

**Formanden :**

Hr. Jørn Dohrmann, sidste omgang.

Kl. 13:32

**Jørn Dohrmann (DF):**

Men mig bekendt er den her regering jo ikke tiltrådt for 3 uger siden. Det er jo lang tid siden, regeringen har fået nøglerne til Statsministeriet. Det kan godt være, at det ikke varer lang tid, før de skal aflevere dem igen, men det er så en anden sag.

Det, jeg gerne vil have at vide, er, hvornår regeringen ligesom vil træde i karakter? Man har nedsat en kommission, man venter på, at der kommer nogle anbefalinger, og så vil man vente på, at man får noget forhandlet. Der sker ingenting, og imens er de her arbejdspladser bare forsvundet ud af landet. Man kan bare se på randzonekompensationen. Igen, når man får et svar på spørgsmål 407, kan man sige, at den her udbetaling af randzonekompensation først er der, når der igen foreligger en gyldig vandplan. Det vil altså sige, at der er mange, der står i et tomrum. I den tid, hvor regeringen prøver på at tage nogle initiativer, kan man ikke få klare svar, og derfor siger alle sammen jo: Hvad er det egentlig, regeringen har gang i? Vi ønsker egentlig, at vi får flere arbejdspladser, vi ønsker at være på lige fod med de andre, når vi skal konkurrere. Hvornår kan vi forvente, at det sker på fødevareministerens område?

Kl. 13:33

**Formanden :**

Fødevareministeren.

Kl. 13:33

**Fødevareministeren (Mette Gjerskov):**

Nu bliver der spurgt til vandplanerne, som er miljøministerens område. Vi må lige prøve at afgrænse det her. Jeg svarede faktisk på spørgsmålet om smågrise, som er mit område. Jeg svarede rent faktisk, at vi har taget initiativer, at jeg har iværksat en miljøteknologiordning, at jeg har et samarbejde med landbruget og slagterierne, hvor de også leverer. Vi har fagbevægelsen inde over for at sikre arbejdspladserne på slagterierne. Det vil ikke være noget, man kan se resultatet af efter 2 eller 3 uger, men det vil forhåbentlig være noget, man kan se resultatet af næste år. Det er vores håb at holde arbejdspladserne i Danmark på det her område. Det synes jeg at jeg har svaret meget tydeligt på, og jeg har også sagt, at når det f.eks. gælder kalve, ved vi nu, at der sker en kæmpe eksport af kalve til Holland – bl.a. af spædekælve – som lige så godt kunne oprettes herhjemme. Det er det næste, vi tager fat på. Der er landbruget selv gået i gang med en task force på området. Så både på kort sigt med de her initiativer og på lang sigt er regeringen faktisk i arbejdstøjet.

Kl. 13:34

**Formanden :**

Spørgsmålet er sluttet.

Den næste og sidste spørgsmål til fødevareministeren er af hr. Esben Lunde Larsen, værsgo.

Kl. 13:35

**Spm. nr. US 129**

**Esben Lunde Larsen (V):**

Tak. Ministeren sætter meget analysearbejde i gang, og man kan godt stille sig selv spørgsmålet hvorfor. Altså, enhver ved jo, hvad årsagen er til, at der eksporteres smågrise. Det er, fordi der i andre lande er bedre produktionsvilkår, der giver højere priser. Så ministeren kunne jo begynde med at arbejde på at få produktionsomkostningerne i Danmark ned og komme noget af det uheldige til livs, som gør, at landbruget får merudgifter sammenlignet med deres naboer.

Nu skal vi ikke ind i en lang diskussion om vandplanerne, for det siger ministeren jo ikke er ministerens bord, men ministeren er dog en del af et regeringskollegium, og man kan sige, at når man kan sende vandplanerne ud med så vidt forskellige målbare enheder for Danmark og Tyskland, som det er tilfældet, er det jo åbenlyst for enhver, at der ligger et problem.

Som ministeren sagde, vedrører det miljøministeren, men ministeren kan jo tage det med til miljøministeren, hvis miljøministeren skulle være i tvivl.

Jeg vil gerne ind på vækstsporet, for det er jo noget, der berører fødevareministeren. Ministeren har jo fået en række anbefalinger fra Natur- og Landbrugskommissionen i forhold til at realisere et stort potentiale i den danske fødevareklynge. Og der vil jeg gerne vide fra ministerens side, om ministeren er klar til nu helt konkret at handle i forhold til de anbefalinger, som Natur- og Landbrugskommissionen er kommet med.

Kl. 13:36

**Formanden :**

Fødevareministeren.

Kl. 13:36

**Fødevareministeren (Mette Gjerskov):**

Igen kom vi lidt omkring de andre ressortområder, og det er sådan set fint nok at spørge ind til regeringens generelle politik, men vi står her i en spørgetime med uforberedte spørgsmål, og så foretrækker man nok at svare på det, der hører til ens område. Men det går jeg også ud fra at hr. Esben Lunde Larsen kan respektere.

Enhver ved, hvorfor der bliver eksporteret svin til Tyskland, bliver der sagt. Jamen hvorfor har man så ikke bare gjort noget ved det, hvis det var så nemt? Altså, vi har faktisk fået foretaget en analyse, og den viste ikke, at det bare var én ting. Den viste, at det var mange ting. Det var heller ikke sådan, at landbruget kunne komme til mig og sige: Minister, hvis du gør én ting, så er alt løst. Det var der ikke nogen der kunne sige. Så så nemt var det måske alligevel heller ikke.

I forhold til vandplanerne vil jeg sige, at det, jeg jo kan konstatere, er, at der er nogle vandplaner, som den tidligere regering ikke fik gennemført. Den her regering har forsøgt at gennemføre dem. Det mislykkedes, det fejlede, og nu skal man så igennem en ny lovgivningsproces. Det er alt sammen noget, der skerovre i Miljøministeriet.

Den sidste ting, der bliver spurgt til, er, hvornår vi vil gå i gang med Natur- og Landbrugskommissionens anbefalinger. Vi er i gang, kan jeg fortælle.

Natur- og Landbrugskommissionen er kommet med 44 spændende anbefalinger, og dem sender vi nu til debat. Vi havde nedsat en ekspertkommission, hvor det var eksperterne, der virkelig skulle arbejde. Nu er det vigtigt for os at få en god dialog både med landbruget, med naturfolk og med borgere i al almindelighed. Jeg skal her i eftermiddag diskutere anbefalingerne på en konference. Vi tager de 44 anbefalinger og diskuterer dem nu. Så gennemfører vi tingene, som det nu måtte passe.

Mange af tingene skal man jo være klar over vil kræve mange års undersøgelser, altså nye forskningsresultater, for overhovedet at blive gennemført. Vi er optaget af, at det her sker på et ordentligt fagligt grundlag. Så jeg kan ikke love at komme med en stor pakke i

morgen og sige, at nu har vi gennemført det hele. Det har vi heller aldrig nogen sinde lovet nogen.

Kl. 13:41

Kl. 13:38

**Formanden :**

Hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 13:38

**Esben Lunde Larsen (V):**

Der er sådan set heller ingen, der har sagt, at ministeren skulle komme med noget i morgen. Men der er jo den forskel – blot for lige at replicere i forhold til ministerens bemærkning om, at det ikke er så nemt at gøre noget ved forholdet omkring smågriseeksport – at da VK sad i regering, havde man en opposition, som med næb og kløer bekæmpede landbruget. Regeringen har nu fået en opposition, som gerne vil gøre noget godt for landbrugets vilkår. Derfor er der mulighed at ændre på tingene.

Jeg kunne jo finde talrige citater frem, fra da ministeren var ordfører på en lang række områder, som netop illustrerer den her problemstilling. Men det er utrolig dejligt, at ministeren er blevet klogere, fra ministeren var ordfører, til ministeren nu er blevet minister.

Men så lad os prøve at tage de helt konkrete initiativer, som vækstteamet er kommet med. Der ligger et potentiale på en eksport for 50 mia. kr. og 25.000 flere arbejdspladser ifølge Arlas direktør, Peder Tuborgh. Hvornår vil ministeren tage hånd om de helt konkrete initiativer, som er kommet fra vækstteamet?

Kl. 13:39

**Formanden :**

Ministeren.

Kl. 13:40

**Fødevareministeren (Mette Gjerskov):**

Den med, at det var os som daværende opposition, der simpelt hen stækkede den tidligere regering i den tidligere regerings landbrugs-politik, var alligevel ny. Regeringen havde flertal med Dansk Folkeparti, og jeg kan simpelt hen ikke mindes et forslag, hvor Venstre har måttet bøje sig fuldstændig, fordi Socialdemokratiet havde en holdning om landbruget. Altså, jeg synes, det er en meget mærkelig virkelighed, hr. Esben Lunde Larsen maler op her.

Når det gælder vækstteamet, synes jeg, der er kommet nogle rigtig gode forslag. Der er faktisk også en optimisme; der er faktisk en tro på, blandt de kloge mennesker, vi har sat i vækstteamet, at der kan ske noget på det her område, og at vi rent faktisk har et eksport-potentiale. Hele diskussionen om, at verden har brug for mere mad, flere fødevarer i bedre kvalitet, skal vi sørge for at udnytte.

Kl. 13:41

**Formanden :**

Hr. Esben Lunde Larsen, sidste omgang.

Kl. 13:41

**Esben Lunde Larsen (V):**

Men hvornår? vil jeg spørge ministeren. Hvornår er det, at ministeren handler konkret i forhold til initiativerne og ikke lader det blive ved snakken, som vi jo har hørt fra ministeren det sidste halvandet års tid? Altså, hvornår er det, at ministeren helt konkret vil handle i forhold til eksempelvis anbefalingerne fra vækstteamet? Er de med i regeringens vækstpakke, som der forhandles om i øjeblikket? Er det sådan, at ministeren sidder med ved bordet i Finansministeriet og gør sin indflydelse gældende i forhold til de anbefalinger fra vækstteamet?

Kl. 13:41

**Formanden :**

Ministeren.

**Fødevareministeren (Mette Gjerskov):**

Vi står i en situation, hvor kloge mennesker har været næsten et år om at diskutere nogle anbefalinger til regeringen om, hvordan vi får en større eksport af fødevarer fra Danmark. Og stort set før blækket er blevet brugt og er blevet tørt, står jeg nu og får spørgsmål: Hvornår, hvornår? Hvornår gør regeringen noget?

Regeringen er parat til at handle, men man må lige give regeringen og ikke mindst embedsmændene en chance for at læse tingene igennem og vurdere, hvad vi kan gennemføre på kort sigt, og hvad der kan gennemføres på lang sigt.

Jeg tager meget positivt imod vækstteamets anbefalinger; jeg er vældig optimistisk på landbrugets vegne; jeg tror på, at den grønne omstilling, vi beder landbruget om, kan give en god økonomi i sidste ende. Men vi skal altså gøre tingene til ordentlig tid. Jeg skal nok tage den snak med Peder Tuborgh og de andre i vækstteamet om, hvordan vi gør det hurtigst muligt, men lad os lige få snakken først om anbefalingerne.

Kl. 13:42

**Formanden :**

Spørgsmålet er sluttet. Og jeg siger tak til fødevareministeren.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages kl. 14.00.

:

Mødet er udsat. (Kl. 13:43).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

**2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).**

Kl. 14:00

**Formanden :**

Mødet er genoptaget.

Det første spørgsmål er stillet til udenrigsministeren af fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:00

**Spm. nr. S 1677**

1) Til udenrigsministeren af:

**Gitte Lillelund Bech (V)** (medspørger: **Ellen Trane Nørby (V)**):

Vil udenrigsministeren redegøre for, på hvilket grundlag den danske regering har truffet beslutning om at ændre Danmarks officielle holdning til udvinding af uran i rigsføllesskabet, således at det fremadrettet tillades Grønland at udvinde uran, jf. statsministerens udtalelser den 16. april 2013, samt redegøre for de økonomiske og geopolitiske konsekvenser af den ændrede danske holdning?

**Formanden :**

Jeg giver med det samme ordet til udenrigsministeren til at besvare spørgsmålet.

Kl. 14:00

**Udenrigsministeren (Villy Søvndal):**

Indledningsvis kan jeg oplyse, at det følger af selvstyrelovens § 1, at selvstyret har den lovgivende og udøvende magt inden for overtagne sagsområder.

Grønland har overtaget råstofområdet, og selvstyret har således kompetencen til at træffe beslutninger om eventuel ophævelse af nultoleranceprincippet, der indebærer et forbud mod udvinding af radioaktive stoffer. Hertil kan jeg oplyse, at dispositioner vedrørende



uran og andre radioaktive stoffer imidlertid også potentielt vedrører rigets sikkerheds- og forsvarspolitik, som er rigsansliggende. Hvis Grønland ønsker at ophæve nultoleranceprincippet, vil regeringen derfor drøfte spørgsmålet med landsstyret med henblik på i givet fald at sikre overensstemmelse med rigets generelle udenrigs- og sikkerhedspolitik, herunder overholdelse af internationale regler på området. Det bemærkes i den forbindelse, at det grønlandske landsstyre i koalitionsaftalen af 26. marts 2013 har aftalt, at nultoleranceprincippet for uranholdige mineraler ophæves. Det skal ske under hensyntagen til sundhed, under hensyntagen til natur og under hensyntagen til miljø.

Der er tale om komplekse spørgsmål, og det er afgørende, at de relevante aspekter belyses. Der er igangsat et fælles udredningsarbejde om konsekvenserne af en ophævelse af nultolerancepolitikken og muligheden for udvinding og eksport af uran og andre radioaktive stoffer. Den nedsatte arbejdsgruppe skal bl.a. belyse den udenrigs- og sikkerhedspolitiske dimension, behovet for kontrolforanstaltninger samt kortlægge internationale forpligtelser og krav samt lovgivning på området. En første rapport forventes inden sommer.

På nuværende tidspunkt er der således fortsat en udredning i gang, der skal sikre det bedst mulige grundlag for en stillingtagen til spørgsmålet om en eventuel udvinding og eksport af uran og andre radioaktive stoffer. Både i forbindelse hermed og fremadrettet er det nødvendigt, at Grønland og Danmark samarbejder tæt for bl.a. at sikre fuld overensstemmelse med rigets generelle udenrigs- og sikkerhedspolitik. Folketinget vil selv sagt blive holdt løbende orienteret.

Kl. 14:02

**Formanden :**

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:02

**Gitte Lillelund Bech (V):**

Tak. Det var et spændende svar på mit spørgsmål. For jeg bad udenrigsministeren om at redegøre for, på hvilket grundlag den danske regering har truffet beslutning om at ændre holdningen til udvindingen af uran. Det kom lige præcis i første del af mit spørgsmål. Det svarede udenrigsministeren ikke på, andet end at det her jo var et selvstyreanliggende, fordi råstofområdet er hjemtaget. Men jeg må jo forstå det sådan, at fordi der er et udredningsarbejde i gang, har den danske regering ikke taget stilling til uranspørgsmålet om, hvorvidt udvinding af uran i Grønland er i konflikt med udenrigs- og sikkerhedspolitikken, og hvad det ellers må få af konsekvenser – socio-økonomiske, økonomiske, geopolitiske.

Er det korrekt forstået, at den danske regering ikke har taget stilling?

Kl. 14:03

**Formanden :**

Udenrigsministeren.

Kl. 14:03

**Udenrigsministeren (Villy Søvnald):**

Jeg synes, at jeg svarede meget tydeligt med henvisning til det udredningsarbejde, der er i gang, med respekt for, at det her er vanskelige spørgsmål, men også med respekt for, at det, for så vidt vi taler om uran eller andre radioaktive stoffer, så ikke alene gælder råstofområdet, men er et rigsansliggende. Det er jo derfor, at jeg lagde meget vægt på at sige, at der på nuværende tidspunkt således fortsat er en udredning i gang, der skal sikre det bedst mulige grundlag for en stillingtagen til spørgsmålet om eventuel udvinding og eksport af uran og andre radioaktive stoffer.

Kl. 14:04

**Formanden :**

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:04

**Gitte Lillelund Bech (V):**

Jeg er glad for, at udenrigsministeren så bekræfter, at den danske regering ikke har taget stilling. For jeg tror, at vi var mange, der blev noget overraskede, da den nye landsstyreformand Alleqa Hammond var i København og besøgte den danske statsminister. Det var den 16. april i år, og det vil sige, at det er 8 dage siden. Da fremgik det af den danske statsministers udtalelser, at hun ikke syntes, at der var noget problem i, at Grønland gerne ville udvinde uran. Det lød sådan set på den danske statsminister, som om at den danske regering bakkede op om det grønlandske ønske. Derfor undrede det mig meget. For jeg har jo tidligere hørt udenrigsministeren sige netop det, udenrigsministeren også siger nu, hvilket er, at der skal ligge et udredningsarbejde, før den danske regering tager stilling.

Jeg må jo bare sige, at den danske statsminister og den måde, hun har udtalt sig på, så ikke har været i overensstemmelse med, hvordan regeringen arbejder. Sådan må jeg jo forstå det, vil jeg sige til udenrigsministeren.

Kl. 14:04

**Formanden :**

Udenrigsministeren.

Kl. 14:04

**Udenrigsministeren (Villy Søvnald):**

Sådan kan man ikke udlægge det. Hvis man læser, hvad statsministeren sagde i forbindelse med det grønlandske besøg, så tror jeg, det vil stå fuldstændig klart, at det svar, jeg afgiver i dag, er en fuldstændig parallel til statsministerens svar, nemlig at på nuværende tidspunkt er der en udredning i gang. Det ville være underligt at lave et udredningsarbejde, hvis man på forhånd havde konkluderet noget, og derfor er det i fuld overensstemmelse med, hvad statsministeren sagde, nemlig at vi er i gang med et udredningsarbejde.

Vi ved, at grønlænderne har erklæret et ønske om at ophæve nultoleranceprincippet, dog med det forbehold, også fra Grønlands side, at man skal tage et særligt hensyn til miljø og mennesker og natur, og det vil sige, at det grønlandske ønske jo i virkeligheden også er en foreløbig udmelding, der trænger til en nærmere konkretisering.

Derfor er der rigtig god grund til at bemærke, at statsministerens svar og udenrigsministerens svar er fuldstændig parallelle. Der pågår et udredningsarbejde, der bliver afsluttet, og når det er afsluttet, kan det danne baggrund for en stillingtagen til spørgsmålet om en eventuel udvinding og eksport af uran og andre radioaktive stoffer.

Kl. 14:06

**Formanden :**

Så er det fru Ellen Trane Nørby som medspørger.

Kl. 14:06

**Ellen Trane Nørby (V):**

Tak. Så vil jeg gerne tage fat der, hvor min kollega, fru Gitte Lillelund Bech, slap, nemlig på den forskel, der jo er, alt andet lige, på statsministerens udtalelse og det, udenrigsministeren siger ikke kun her i salen i dag, men også i nogle af de samråd, vi har haft tidligere.

Jeg vil derfor blot høre udenrigsministeren, om man så ikke også på sin vis har konkluderet noget, når statsministeren siger – og jeg citerer: »Jeg har intet principielt imod, at man ophæver nultolerancen i Grønland«. For konklusionen er jo i hvert fald ikke, at der er så mange sikkerhedsproblemstillinger knyttet til en eventuel uraneks-

port, at det kan give problemer. Hvordan harmonerer det med det, udenrigsministeren siger her i salen i dag?

Kl. 14:07

**Formanden :**

Udenrigsministeren.

Kl. 14:07

**Udenrigsministeren (Villy Søvnald):**

Det harmonerer fuldstændigt, og jeg er glad for, at citatet blev læst op i sin fulde længde, hvor statsministeren siger: »Jeg har principielt intet imod, at man ophæver nultoleranceprincippet i Grønland«. Det er jo klart. Det er jo ikke en overraskelse for nogen, at grønlænderne gør det, det har de oven i købet skrevet i deres regeringsgrundlag.

Men det, der er afgørende, er, at der foregår en proces i en arbejdsgruppe, hvor man grundigt udreder alle de forhold, der vedrører uran. Den udredning er som sagt i gang, og den skal sikre det bedst mulige grundlag for en senere stillingtagen i spørgsmålet om eventuel udvinding og eksport af uran og andre radioaktive stoffer.

Så der er fuldstændig overensstemmelse mellem det, statsministeren siger, og det, udenrigsministeren siger.

Kl. 14:07

**Formanden :**

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:07

**Ellen Trane Nørby (V):**

Men man kunne jo så tillade sig at spørge om, hvorfor man så laver en udredning, hvis man allerede har konkluderet, at man intet principielt har imod at udvinde uran og eksportere uran for den sags skyld.

Det harmonerer jo hverken med det, udenrigsministeren har sagt i salen tidligere i dag, eller med det, der er blevet drøftet på utallige samråd i Folketingets udvalg, hvor udenrigsministeren jo hidtil har haft det synspunkt, at nu foregik udredningsarbejdet, og indtil det udredningsarbejde var færdigt, tog man ikke stilling til sagen.

Kan vi i så fald ikke få at vide, hvad regeringens konklusioner er, i forhold til hvilke omkostninger der vil være knyttet til en eksport af uran, når man åbenlyst ikke har noget principielt imod, hvor dyrt det så må være, før det princip ligesom ikke længere kun er et principielt standpunkt, men er noget, som ikke kan lade sig gøre i praksis?

Kl. 14:08

**Formanden :**

Udenrigsministeren.

Kl. 14:08

**Udenrigsministeren (Villy Søvnald):**

Igen vil jeg sige, at jeg tror, man skal være meget opmærksom på, hvad det er, statsministeren siger, og jeg citerer igen fra det citat, som også fru Gitte Lillelund Bech citerede fra, nemlig: »Jeg har intet principielt imod,« siger statsministeren, »at man ophæver nultoleranceprincippet i Grønland«. Det er, om jeg så må sige, det første skridt, det er det, der overhovedet rejser spørgsmålet om, at vi er nødt til at undersøge området.

Så kommer det næste skridt, som er en konstatering af, at det her afgøres i rigsfællesskabet, fordi vi har at gøre med uran og det er et område, der vedrører forsvars- og sikkerhedspolitikken, og det dermed er et rigsanliggende. Det er derfor, vi har nedsat en fælles grønlandsk-dansk arbejdsgruppe, der i den kommende tid vil udrede det her område. Der er en række internationale regler, der er en række internationale konventioner, der skal belyses.

Når de er belyst, er der skabt det gode grundlag for, at regeringen træffer sin beslutning og tager stilling til spørgsmålet om eventuel udvinding og eksport af uran og andre radioaktive stoffer. Og jeg er

rigtig glad for citatet, fordi jeg synes det fjerner enhver tvivl om, hvorvidt der er fuldstændig overensstemmelse mellem det, statsministeren siger, og det, udenrigsministeren siger.

Kl. 14:09

**Formanden :**

Så er det fru Gitte Lillelund Bech til sidste runde i det her spørgsmål.

Kl. 14:10

**Gitte Lillelund Bech (V):**

Jeg vil sådan set meget gerne følge op på det her, for jeg tror, at der er mange grønlandskendere, der er noget overrasket over den principielle udmelding, som statsministeren er kommet med.

Hvis man spørger Minik Rosing, som er grønlandsk-dansk professor i geologi på Københavns Universitet, så udtaler han til Berlingske, at den her udmelding er overraskende, fordi man ikke har haft en klar definition af, hvem der har autoriteten på området. Men set med statsministerens øjne er det afklaret nu.

Derfor synes jeg stadig væk, at der er grund til bekymring. Jeg synes, at de signaler, som statsministeren gav på det pressemøde, som statsministeren holdt sammen med den grønlandske landsstyreformand, sådan set var signal om, at man skulle undersøge nogle ting, men at det var et ja fra den danske regering. Så jeg vil bare endnu en gang bede udenrigsministeren om at bekræfte, at den danske regering ikke har taget stilling til, at Grønland kan få lov til at eksportere uran.

Kl. 14:11

**Formanden :**

Udenrigsministeren.

Kl. 14:11

**Udenrigsministeren (Villy Søvnald):**

Men igen, jeg er rigtig glad for det citat, som fru Gitte Lillelund Bech kom med. Jeg gentager lige for en sikkerheds skyld, for at man forstår dybden af det, der bliver sagt. Jeg citerer: »Jeg har intet principielt imod, at man ophæver nultoleranceprincippet i Grønland.«

Det er der jo ikke noget overraskende i. Der er ingen nyhed i det. Samtidig er der en erkendelse af, at når vi taler om radioaktive stoffer, uran, er det et spørgsmål om, at det ikke er et almindeligt råstof, men har sikkerheds- og forsvarsmæssige implikationer og derfor er sager, der skal afgøres i rigsfællesskabet.

Det er lige præcis grunden til, at der i øjeblikket foregår et udredningsarbejde, der skal sikre det bedst mulige grundlag for en stillingtagen til spørgsmålet om eventuel udvinding og eksport af uran og andre radioaktive stoffer.

Kl. 14:11

**Formanden :**

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til udenrigsministeren af fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:12

**Spm. nr. S 1678**

2) Til udenrigsministeren af:

**Gitte Lillelund Bech (V)** (medspørger: **Ellen Trane Nørby (V)**):

Vil udenrigsministeren redegøre for, hvorfor den ændrede danske officielle holdning til udvinding af uran i rigsfællesskabet ikke er forelagt Det Udenrigspolitiske Nævn?

**Formanden :**

Værsgo til udenrigsministeren.

Kl. 14:12

Kl. 14:14

**Udenrigsministeren** (Villy Søvndal):

I forbindelse med besvarelsen af det forrige spørgsmål, nr. S 1677, har jeg nærmere redegjort for problematikken vedrørende en eventuel ophævelse af nultolerancepolitikken og den deraf følgende mulighed for at udvinde og eksportere uran fra Grønland.

Jeg har i den forbindelse nævnt de tiltag, regeringen i samarbejde med landsstyret har taget for at sikre, at relevante problemstillinger bliver belyst. Det vil jeg derfor ikke gentage nu.

På nuværende tidspunkt er der således fortsat en udredning i gang, der skal sikre det bedst mulige grundlag for en stillingtagen til spørgsmålet om eventuel udvinding og eksport af uran og andre radioaktive stoffer. Da der er tale om en igangværende proces, har regeringen ikke skønnet behov for at redegøre for spørgsmålet i Det Udenrigspolitiske Nævn.

Samtidig vil jeg pege på, at regeringen har gjort Folketinget opmærksom på ovenstående problemstilling, herunder den aktuelle grønlandske debat. Det skete f.eks. i forbindelse med forespørgselsdebatten om F 14 her i salen i februar samt i diverse samråd.

Regeringen vil selvfølgelig sørge for fortsat at holde Folketinget, herunder Det Udenrigspolitiske Nævn, orienteret om sagen.

Kl. 14:13

**Formanden :**

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:13

**Gitte Lillelund Bech** (V):

Jeg er faktisk ret glad for at diskutere Grønland med udenrigsministeren, for udenrigsministeren har faktisk en ret konstruktiv tilgang til det.

Jeg tror også, at udenrigsministeren er fuldstændig klar over, hvorfor spørgsmål S 1678 er stillet. Hvorfor er den ændrede danske holdning ikke blevet forelagt Det Udenrigspolitiske Nævn? Og jeg kan vel konkludere på det, som udenrigsministeren siger her, at grunden til, at den ændrede danske holdning ikke er forelagt, er, fordi der ikke er en ændret dansk holdning i regeringen. Der er ikke taget stilling i regeringen.

Nu skal udenrigsministeren ikke endnu en gang læse statsministerens citat op: Jeg er principielt for sådan og sådan. Det var i øvrigt min kollega, fru Ellen Trane Nørby, der rent faktisk læste det op, det var ikke mig.

Jeg vil simpelt hen bare have udenrigsministeren til at bekræfte, at regeringens koordinationsudvalg ikke har taget stilling til, om Grønland kan få lov til at eksportere uran, og det er sådan set derfor, sagen ikke er forelagt Det Udenrigspolitiske Nævn. Er det rigtigt?

Kl. 14:14

**Formanden :**

Udenrigsministeren.

Kl. 14:14

**Udenrigsministeren** (Villy Søvndal):

Jeg er samtidig rigtig glad for at diskutere sagen med fru Gitte Lillelund Bech, og jeg beklager forvekslingen i forbindelse med citatet, den er jeg selvfølgelig ked af.

Jeg håber også, at sådan en debat, for det er jo hensigten med en politisk debat, kan etablere klarhed i spørgsmål, hvor der måtte være en rest af tvivl.

Derfor synes jeg, at det klareste svar, jeg er i stand til at give, er, at på nuværende tidspunkt er der således fortsat en udredning i gang, der skal sikre det bedst mulige grundlag for en stillingtagen til spørgsmålet om eventuel udvinding og eksport af uran og andre radioaktive stoffer.

**Formanden :**

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:14

**Gitte Lillelund Bech** (V):

Vil udenrigsministeren love her i Folketingssalen, at hvis den danske regering ændrer holdning, hvis den danske regering på baggrund af udredningsarbejdet beslutter, at man vil give tilladelse til, at der kan eksporteres uran, dvs. gøre op med årtiers dansk politik, så vil den stillingtagen blive forelagt Det Udenrigspolitiske Nævn, før den bliver meldt ud til offentligheden?

Kl. 14:15

**Formanden :**

Udenrigsministeren.

Kl. 14:15

**Udenrigsministeren** (Villy Søvndal):

Det er jo klart, at i de sager, der vedrører væsentlige spørgsmål af udenrigspolitisk rækkevidde, vil regeringen altid rådføre sig med Det Udenrigspolitiske Nævn. Det gælder i sagens natur også i et spørgsmål som det her. Vi vil ikke alene holde Folketinget orienteret, men også sørge for, at Udenrigspolitisk Nævn er orienteret i sagen.

Men det sker selvfølgelig først, når vi er ovre den proces, der er gang i nu. For på nuværende tidspunkt er der fortsat en udredning i gang, der skal sikre det bedst mulige grundlag for en stillingtagen til spørgsmålet om eventuel udvinding og eksport af uran og andre radioaktive stoffer. Og så længe den proces er i gang, er det i sagens natur ikke en situation, hvor vi inddrager Folketinget, ud over hvad vi har gjort ved forespørgselsdebatten og ved møderne i Nævnet og ved spørgsmålene i dag.

Kl. 14:16

**Formanden :**

Fru Ellen Trane Nørby som medspørger.

Kl. 14:16

**Ellen Trane Nørby** (V):

Tak for tilkendegivelsen af, at regeringen vil inddrage Det Udenrigspolitiske Nævn. Det har jo ikke været tilfældet i alle de sager, hvor man jo kan diskutere, om der har været udenrigs- og sikkerhedspolitisk interesse for det. Men der er jeg glad for, at vi så i den her sag har fået udenrigsministerens tilsagn om, at det kommer til at ske.

Jeg kan forstå på de svar, som udenrigsministeren giver, at der ikke er sket nogen ændring i regeringens holdning, på trods af at statsministeren jo har udtalt sig på en måde, så selv meget tætte grønlandskendere har fået den klare opfattelse, at regeringen har ændret synspunkt. For statsministeren har jo sagt – og vi behøver ikke at læse citatet op endnu en gang, det tror jeg at udenrigsministeren har formået at gøre mange gange her i salen – at man fra regeringens side principielt sådan set er åben over for at ophæve nultoleranceprincippet og dermed åben over for eksport af uran.

Derfor vil jeg blot høre udenrigsministeren: Hvor dyrt må det her så være, for at regeringens principielle tilsagn ikke længere er gældende? Jeg spørger, fordi ifølge den seneste årsrapport fra det australske sikkerhedsorgan, som tager sig af og sørger for, at uran ikke ryger i fjendtlige landes hænder, koster det over 21 mio. dkr. De havde 16 medarbejdere. I Canada havde de 800 mennesker ansat. Det kostede den canadiske stat knap 174 mio. dkr.

Så hvor dyrt må det her blive i Danmark, før regeringens principielle standpunkt ikke længere er principielt og gælder?

**Formanden :**  
Udenrigsministeren.

**Udenrigsministeren (Villy Søvndal):**

Man skal passe på med vidtløftige konklusioner. Jeg er selvfølgelig ærgerlig over, hvis det virker lidt kedeligt, at jeg siger de samme ting, men det gør jeg for sådan at være sikker på, at de er fuldt forstået.

Derfor vil jeg sige, at man skal passe på med at konkludere noget, som ikke kan konkluderes, hverken ud fra det statsministeren har sagt, eller det, jeg har sagt. For selv om fru Ellen Trane Nørby jo bragte statsministerens citat frem – og igen vil jeg sige, at jeg er ked af forvekslingen – nemlig, at hun har intet principielt imod, at man ophæver multoleranceprincippet i Grønland, er jeg sikker på, at det ikke kan tolkes i den retning, som der har været gjort forsøg på.

For det, der er sagen, er, at på nuværende tidspunkt er der fortsat en udredning i gang, der skal sikre det bedst mulige grundlag for en stillingtagen til spørgsmålet om eventuel udvinding og eksport af uran og andre radioaktive stoffer.

**Formanden :**  
Fru Ellen Trane Nørby.

**Ellen Trane Nørby (V):**

Man kan jo også sige, at det er bemærkelsesværdigt, når udenrigsministeren både i salen i dag og i adskillige samråd har brugt den formulering, som udenrigsministeren nu også forsøger at få statsministerens meget bombastiske udtalelser tunet hen i retning af, nemlig at der er et udredningsarbejde i gang, og at der ingen konklusioner er.

Det er jo noget helt andet, end at statsministeren siger, at man principielt intet har imod at ophæve multolerancen og dermed lave uraneksport. Derfor kunne det være befriende, hvis udenrigsministeren også ville sige det her så klart, at det kunne høres helt til Grønland, så de ved i det grønlandske samfund, hvad de har at forholde sig til.

Altså, hvor dyrt må det blive at håndtere en sikker uraneksport fra dansk side, før man så efterfølgende vil omgøre det principielle ja til, at man også konkret vil gå ind i et arbejde? For det betyder jo noget for, hvor langt man skal gå i det grønlandske samfund for at få det her muliggjort.

Der kan jeg bare igen tage tallene fra Canada, hvor man har ansat 800 mennesker til at tage sig af en sikker uraneksport, og at det for den canadiske stat sidste år kostede knap 174 mio. dkr. Hvor dyrt må det være i Danmark?

**Formanden :**  
Udenrigsministeren.

**Udenrigsministeren (Villy Søvndal):**

Det udredningsarbejde, der er sat i gang for at sikre det bedst mulige grundlag for en stillingtagen til spørgsmålet, er jo netop et udredningsarbejde, der skal indeholde alle aspekter.

Der er mange aspekter. Der er de konventioner, som Danmark har underskrevet. Der er en række praktiske spørgsmål. Der er prisen på det osv. Det er derfor, at det er så vigtigt, at der foretages et grundigt udredningsarbejde. Det er også derfor, at statsministeren jo har sagt det eneste fornuftige i den her sag, nemlig at hun principielt ik-

Kl. 14:17 ke har noget imod, at man på Grønland ophæver multoleranceprincippet.

Kl. 14:17 Men for at forstå det er man også nødt til at forstå anerkendelsen af, at det her er et rigsansliggende, og det betyder, at det skal besluttes fælles mellem Danmark og Grønland. Det er derfor, der er et grundigt udredningsarbejde i gang, der skal sikre det bedst mulige grundlag for en stillingtagen.

Kl. 14:20

**Formanden :**  
Fru Gitte Lillelund Bech for den sidsterunde.

Kl. 14:21

**Gitte Lillelund Bech (V):**

Jeg tror vist, at det er meget klart for udenrigsministeren, at det her er et område, der ligger os meget på sinde, specielt det her med, om den danske regering har taget stilling til spørgsmålet eller ej.

En af grundene til, at vi har rejst både det forrige spørgsmål og også det her om, om Udenrigspolitisk Nævn er blevet orienteret, er, at der jo udgik et ritzautelegram i forbindelse med det besøg, der var af den grønlandske landsstyreformand i Danmark, hvor der var en fælles pressekonference. Og overskriften var helt klart: Thorning accepterer, at Grønland vil udvinde uran. Alle de grønlandskendere, jeg har talt med, har altså læst det, som at den danske regering har taget stilling.

Derfor vil jeg bare som afslutning sige, at jeg er rigtig glad for, at udenrigsministeren i dag i Folketingssalen har forsikret om, at den danske regering ikke har taget stilling, fordi udredningsarbejdet stadig væk kører.

Jeg er også rigtig glad for, at udenrigsministeren i dag har taget stilling til, at selvfølgelig inddrages Det Udenrigspolitiske Nævn.

Hvis det havde været sådan, at statsministeren ikke mente det, hun sådan set er blevet citeret for, at hun ikke mente det, der står i overskrifterne på ritzautelegrammerne, vil jeg bare høre, om det så ikke ville have været helt naturligt, at regeringen havde korrigeret det? For det har jeg jo ikke hørt ske nogen som helst steder før nu, hvor vi stiller spørgsmål i Folketingssalen, og udenrigsministeren så svarer: Vi har ikke taget stilling, der er en udredning i gang, Udenrigspolitisk Nævn skal nok blive hørt.

Kl. 14:22

**Formanden :**  
Udenrigsministeren.

Kl. 14:22

**Udenrigsministeren (Villy Søvndal):**

Jeg er rigtig glad for spørgerunden her i dag også, hvor jeg synes, at det står fuldstændig klart, at det, statsministeren har sagt, er, at hun principielt ikke har noget imod, at man ophæver multoleranceprincippet i Grønland.

Det betyder i sagens natur for alle, der kender det grønlandske spørgsmål – det er jeg sikker på Venstre også gør, for hele råstofgrundlaget blev etableret i den tidligere VK-regerings tid – en fælles anerkendelse af, at spørgsmål vedrørende uran og andre radioaktive stoffer er et fælles anliggende.

Det betyder videre, at derfor er der sat et fælles udredningsarbejde i gang, der skal sikre det bedst mulige grundlag for en stillingtagen til spørgsmålet om eventuel udvinding og eksport af uran og andre radioaktive stoffer.

Kl. 14:23

**Formanden :**  
Spørgsmålet er sluttet. Tak til udenrigsministeren.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:23

Kl. 14:26

**Spm. nr. S 1700**

3) Til justitsministeren af:

**Karsten Lauritzen (V):**

Er ministeren fortsat optimistisk i forhold til at få stoppet bandekonflikten, som ministeren og rigspolitichefen er citeret for i et ritzaulegram den 10. april 2013, på trods af, at der den 11. april 2013 var et nyt voldsomt, banderelateret skyderi på Nørrebro i København, hvor der blev afgivet 30 skud?

**Formanden :**

Værsgo til justitsministeren.

Kl. 14:23

**Justitsministeren (Morten Bødskov):**

Tak for det, formand. Der spørges til, om jeg stadig er optimistisk med hensyn til at få stoppet bandekonflikten, sådan som jeg udtalte til Ritzaue den 10. april i år, når nu der den 11. april var en ny skudepisode med relation til bandekonflikten på Nørrebro i København.

Indledningsvis skal jeg selvfølgelig for en god ordens skyld præcisere, at når jeg giver udtryk for en vurdering af den aktuelle konfliktsituation i bandemiljøet, så er det naturligvis ikke udtryk for min egen personlige vurdering af forholdene. Som det jo er eller i hvert fald bør være spørgeren bekendt, foretager Rigspolitiets Nationale Efterforskningscenter, også kaldet NEC, løbende en ganske omfattende monitorering af rocker- og bandemiljøet, som bl.a. danner grundlag for de statusrapporter, som jeg hvert kvartal oversender til Folketingets Retsudvalg.

Så når jeg den 10. april i år udtalte, at der var grundlag for »forsigtig optimisme« med hensyn til den verserende konflikt i bandemiljøet i hovedstadsområdet, ja, så baserede det sig naturligvis på en på daværende tidspunkt aktuel trusselvurdering fra NEC. Disse trusselvurderinger er dynamiske og udtryk for en overordnet vurdering af det samlede trusselsbillede.

Som jeg flere gange har givet udtryk for, har jeg under den verserende konflikt i bandemiljøet fulgt situationen meget tæt endda og har således løbende været orienteret om Rigspolitiets vurdering af trusselsbilledet. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at Rigspolitiets helt aktuelle vurdering er, at der fortsat er grundlag for en forsigtig optimisme i forhold til aftrapningen af konflikterne.

Den meget massive politimæssige tilstedeværelse og også den styrkede efterforskningsmæssige indsats, der bl.a. har ført til fængsling af rigtig mange af de toneangivende medlemmer, synes at have lagt så stort et pres på parterne i bandekonflikten, at konfliktniveauet er faldende. Det indebærer, at det aktuelt er Rigspolitiets opfattelse, at der generelt er en mindre risiko for skudepisoder og lignende, end der tidligere har været.

Der er imidlertid fortsat risiko for sådanne hændelser, og Rigspolitiet og politikredsene fortsætter derfor den målrettede og meget intensive indsats for yderligere at reducere konfliktniveauet. Det sker bl.a. ved en fortsættelse af den strategiske indsats for at fængsle så mange af de ledende bandemedlemmer og medlemmer af grupperinger som muligt.

Der er med andre ord tegn på, at det går den rigtige vej, og at situationen samlet set grundlæggende er en anden, end det var tilfældet, da konflikten var på sit højeste. Det skal vi glæde os over, og vi skal frem for alt rose politiet, for der kan ikke være to meninger om, at der er blevet ydet og fortsat ydes en enormt stor indsats af politiet for at normalisere situationen i de områder, hvor konflikten har hærgnet, og hvor vi har set hensynsløse og kyniske typer regere.

Kl. 14:26

**Formanden :**

Hr. Karsten Lauritzen.

**Karsten Lauritzen (V):**

Det sidste er vi slet ikke uenige om. I Venstre har vi ikke forsømt en lejlighed til at sige, at vi synes, at politiet gør det godt inden for den politiske ramme, der nu bliver sat for dem. Men vi er grundlæggende uenige med justitsministeren og med regeringen i, at man bare kan skubbe det over til politiet og sige, at det må de løse. Det synes jeg faktisk hverken at man kan være bekendt over for politiets ledelse eller de menige betjente, men der er så en politisk forskel. Ministeren vil jo ikke være med til at tage en diskussion om det her i den forligskreds, man ellers har om politiets økonomi.

Det, der er baggrunden for spørgsmålet, er, at justitsministeren sammen med rigspolitichefen fremlægger en vurdering. Det er jo rigtigt nok refereret, at det er rigspolitichefens vurdering. Den kan man være enig eller uenig i. Så siger justitsministeren, at det også er hans vurdering. Det er jo en politisk vurdering. Der er jo forskel på at være justitsminister og at være rigspolitichef. Hvis det var det samme, kunne vi jo sløjfe en af delene, og det er jeg ikke sikker på at nogen – hverken rigspolitichefen eller justitsministeren – er enige i at man skulle.

Det, jeg spørger ind til, er: Hvad er justitsministerens personlige vurdering af situationen? Tror justitsministeren, at den bandekonflikt, vi ser, er for nedadgående? Tror han, at den bliver løst, eller tror justitsministeren fortsat, at der er et voldsomt problem, som vi bliver nødt til at agere i forhold til, altså en ændret situation i forhold til den, der var for 1 år eller 2 år siden? Det er det, der er baggrunden for spørgsmålet.

Nu kan jeg jo efterlade lidt ekstra taletid til justitsministeren. Jeg kan efterlade i hvert fald et ekstra halvt minut ved at sige, at jeg sådan set bare vil spørge justitsministeren, ikke hvad rigspolitichefen mener, men hvad justitsministeren mener. Hvad er justitsministerens personlige vurdering af bandekonflikten? Har den nået et maksimum? Er den ved at blive løst, eller er det noget, der er et voksende problem?

Kl. 14:28

**Formanden :**

Justitsministeren. Og man kan ikke handle med taletiden.

Kl. 14:28

**Justitsministeren (Morten Bødskov):**

Det kan man ikke – desværre. Der er ingen tvivl om, at det, vi har oplevet, er alvorligt. Det er jo derfor, regeringen har løftet indsatsen til det højeste niveau nogen sinde. Der er foretaget mere end 2.000 visitationer i hovedstadsområdet siden begyndelsen af januar måned. Der er foretaget mere end 140 ransagninger i hovedstadsområdet. Vi har det højeste antal fængslede i rocker-bande-miljøet nogen sinde. Virkeligheden er den, at indsatsen som sagt er løftet til det højeste niveau. Det er selvfølgelig, fordi situationen er alvorlig og regeringen prioriterer det meget højt.

Derudover har regeringen jo lanceret en hel stribe nye forslag. Eksempelvis vil vi gøre det nemmere for boligorganisationer at smide kriminelle ud af boligområder. Vi har fremsat et forslag, som er til behandling nu her i Folketingssalen, om øget brug af hemmelige ransagninger på baggrund af det, som er et af problemerne, nemlig at vi kan se, at de her rocker-bande-grupperinger foretager så at sige oplagring af små håndvåben, fordi de er nervøse på grund af det pres, som politiet lægger på dem. Der vil vi altså øge brugen af hemmelige ransagninger. Jeg har endnu ikke helt forstået, om Venstre støtter det. Sidst det var til debat i salen, var Venstre imod øget brug af hemmelige ransagninger.

Så der er sat en hel række initiativer i værk. Når jeg lytter til, hvad vurderingen er derudover, lytter jeg selvfølgelig til Rigspolitiet og læner mig op ad Rigspolitiets vurdering af, hvordan situationen

er. Men regeringen mener selvfølgelig, at situationen er alvorlig, og det er derfor, indsatsen er løftet til det højeste niveau nogen sinde.

Kl. 14:29

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Spørgeren.

Kl. 14:29

**Karsten Lauritzen** (V):

Jeg glemte at kvittere for svaret, det skal man jo gøre. Jeg synes sådan set, at der hverken i det første svar, justitsministeren gav, eller i det nuværende svar er ret meget interessant, for der blev ikke svaret på det, der bliver spurgt om, tværtimod stiller justitsministeren spørgsmål. Jeg er godt klar over, det er justitsministerens spørgeteknik, altså enten at stille spørgsmål til sig selv, som han så kan svare på, det er jo fint nok, eller stille spørgsmål til spørgeren. Men jeg synes nu, det ville klæde ministeren for en gangs skyld at svare på det, der bliver spurgt om. Spørgsmålet er ganske simpelt: Hvad er justitsministerens personlige vurdering? Kommer vi til i fremtiden også på et meget, meget højere niveau, end vi ser i dag, at kæmpe med den her bandegrupperingsudfordring, eller er det sådan noget, som vi har set toppen af, og nu er det så for nedadgående, altså at der er grund til, som ministeren sagde, forsigtig optimisme?

Jeg har forstået, at det er Rigspolitiets vurdering, fair nok, men man kan jo godt have en politisk vurdering, der er anderledes, hvor man har andre ting inde. Og jeg må bare sige, at for Venstres vedkommende er vi meget, meget bekymret for den kriminalitetsudvikling, vi har set i de seneste år, og som vi har set i de seneste måneder, også med nogle meget, meget alvorlige bandegrupperinger, bandevagter – et helt ændret kriminalitetsmønster, som giver adgang til et helt ændret politisk syn på det her. Jeg vil bare høre, om justitsministeren er enig i det, eller om man fuldstændig læner sig op ad Rigspolitiets vurdering.

Kl. 14:31

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Ministeren.

Kl. 14:31

**Justitsministeren** (Morten Bødskov):

I forhold til den aktuelle situation kan jeg helt læne mig op ad Rigspolitiets vurdering. Jeg vil gerne i forhold til de vurderinger, som en eventuelt kommende justitsminister vil få på fuldkommen samme vis, se, at man på baggrund af Rigspolitiets politifaglige vurderinger vil tage en diskussion af det. Det glæder jeg mig til at se, altså hvis man har tænkt sig at gøre det, hvis man på et eller andet tidspunkt får magt, som man har agt.

Regeringens holdning er den, at det her er alvorligt, og på mange områder er det også blevet alvorligere end det, vi har set tidligere. Det er derfor, vi tager hårdere fat, det er derfor, vi eksempelvis fremlægger forslag om øget brug af hemmelige ransagninger, det er derfor, jeg har sat mine embedsmænd i Justitsministeriet til at se på hele paletten uden nogen som helst form for hellige køer, altså om der er behov for at lave ændringer. Det ser vi på, fordi vi mener, at det her er alvorligt.

Men Venstre kunne jo starte med at støtte det, som regeringen rent faktisk har fremlagt, og som vil hjælpe, og som er politiets ønske, i den kamp, de er i nu, nemlig at få bedre fat. Eksempelvis står det direkte i forslaget, når det gælder øget brug af hemmelige ransagninger i forbindelse med bandemiljøet. Det er derfor, vi øger antallet af fængselspladserne i Kriminalforsorgen. Når der så at sige er flere, der skal ind at sidde, og de skal sidde længe, fordi de får langvarige straffe, og de skal ikke tage deres absurde adfærd med ind i fængslerne, så skal de adskilles fra de andre, og det er derfor, vi bygger nye, særlige afdelinger til dem, altså så de kan komme væk fra

de andre. Vi styrker exitenheden, sådan at vi får dem ud, som er kommet så at sige forkert ind i miljøet. Vi er i tæt dialog med de kommuner, som er berørt, for at sikre, at fødekæden til området og miljøet bliver stoppet. Så det er udtryk for, at regeringen tager det her meget, meget alvorligt.

Kl. 14:32

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Spørgeren.

Kl. 14:32

**Karsten Lauritzen** (V):

Jeg er ked af at sige det til justitsministeren, men det er jo den samme omgang sniksnak, som vi hører hele tiden. Det nye fængsel, der bliver bygget på Falster, er et, som VK-regeringen satte i gang. Det er et af de steder, hvor der skal være de her sikrede celler. VK-regeringen har tilført Kriminalforsorgen masser af ressourcer. Det er jo en anden diskussion, og den tager vi meget, meget gerne, hvis justitsministeren vil stille op til debat om det.

Det, jeg spurgte om, var sådan set, om justitsministeren var helt hundrede procent enig i, at Rigspolitiets faglige vurdering også var justitsministerens politiske vurdering. Det siger ministeren så at det er. Der må jeg bare sige: I Venstre er vi uenige. Man kan godt have en politisk vurdering, der adskiller sig fra en politifaglig, altså det her med, at ja, vi tror, at det her bliver løst, og så kan man have en politisk vurdering som følge af, at rekruttering til banderne bliver større; man kan se, at der er bandevagter og en række andre, der regerer i områderne af København; man tror, at den her problemstilling ikke forsvinder, den bliver ikke bedre, men på sigt bliver det noget, der bliver værre og værre, og det må man agere i forhold til. Der er så bare forskel på, hvor alvorligt regeringen tager den her bandekonflikt og bandesituation, og hvor alvorligt i hvert fald Venstre tager den.

Jeg vil godt kvittere for, at ministeren påpeger, at der er forskel. Det er bare ærgerligt, for jeg ville håbe, at vi i fællesskab kunne være enige i vurderingen. Det er forudsætningen for at få det løst, men der vil justitsministeren bare – kan jeg forstå – skubbe det over til politiet, og det er så en politisk uenighed. Jeg synes, at den er ærgerlig, særlig for de mennesker, det handler om, som oplever utryghed hver evig eneste dag som følge af den her bandekonflikt.

Kl. 14:34

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Ministeren.

Kl. 14:34

**Justitsministeren** (Morten Bødskov):

Nu er der ikke særlig mange meter imellem os, og der er også en mikrofön, så jeg tillægger det i hvert fald den betydning, at det ikke er, fordi tingene ikke er sagt, at hr. Karsten Lauritzen ikke har hørt det. Det kan være, at han ikke vil høre, hvad det er, der bliver sagt. Det tror jeg måske er det, der er det centrale. Lad os eksempelvis tage pladserne i fængslerne til alle de mange, som er inde at sidde lige i øjeblikket, for indsatsen er løftet til et nyt højt niveau, og der er et massivt pres på de her rocker-bande-medlemmer. Det har jo ikke noget at gøre med det fængsel, som først står om 2 eller 3 år på Falster. Det har noget at gøre med de pladser, som vi lige har aftalt her i efteråret, hvor vi sikrer 200 ekstra pladser til Kriminalforsorgen. Vi sikrer 48 særlige fængsler til det, der hedder negativt stærke, altså eksempelvis rocker-bande-medlemmer. Det er det, vi taler om, og det var det, som Venstre ikke ville være med i.

Det, vi også taler om, er, at regeringen lige har fremlagt et forslag, der godt nok handler om økonomisk kriminalitet, hvor der jo står direkte i bemærkningerne, at øget brug af hemmelige ransagninger også vil kunne bruges over for rocker-bande-miljøet. Det er et

ønske fra politiet og dem, der så at sige sidder med arbejdet hver eneste dag. Da hr. Karsten Lauritzen stod på den her talerstol og holdt sin ordførertale om det her forslag, som skal være med til at forstærke indsatsen mod lige nøjagtigt det her miljø, sagde han nej til det.

Så jeg må sige, jeg er ét stort spørgsmålstegn, for på den ene side vil man have en forstærket indsats, og på den anden side siger hr. Karsten Lauritzen nej, når regeringen så kommer med forslag på området, som giver flere pladser, og som sikrer, at de rockere, som sidder i vores fængsler, bliver adskilt fra de andre, så de andre kan komme ud og forhåbentlig ikke komme tilbage igen, for vi ved, at hvis de kommer tilbage, er der flere ofre – det er jo det, vi skal nå. Han siger nej til øget brug af hemmelige ransagninger. Der er et eller andet, der ikke rigtig spiller.

Den her regering er fokuseret på, at der er et alvorligt problem, massivt pres, det er løftet til allerhøjeste niveau, og indsatsen bliver øget. Det gør den nu, og det er jo derfor, vi har sat vores embedsmænd til at se på behovet for at tage nye initiativer, og det er det, der er på dagsordenen, for der er et alvorligt problem.

Kl. 14:36

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ministeren og spørgeren. Spørgsmålet er afsluttet.

For næste spørgsmål er det samme minister og samme spørger.

Kl. 14:36

#### Spm. nr. S 1701

4) Til justitsministeren af:

**Karsten Lauritzen (V):**

Er ministeren enig i følgende udtalelse fra Københavns Politi, der indgår i ministerens svar på REU alm. del – spørgsmål 645, »at der generelt set ikke findes områder i politikredsen, hvor særlige befolkningsgrupper ikke kan færdes trygt«?

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):

Ministeren.

Kl. 14:36

**Justitsministeren** (Morten Bødskov):

Så er det så nemt.

Jeg bliver spurgt, om jeg er enig i en udtalelse fra Københavns Politi om, »at der generelt set ikke findes områder i politikredsen, hvor særlige befolkningsgrupper ikke kan færdes trygt«. Mit korte svar er: Jeg har ikke grundlag for at være uenig i Københavns Politis vurdering.

Kl. 14:37

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):

Spørgeren.

Kl. 14:37

**Karsten Lauritzen (V):**

Det kunne være, at vi skulle afskaffe justitsministeren, for man får det indtryk, at der aldrig er forskel mellem den politifaglige vurdering og den politiske vurdering. Det er da utroligt. Jeg må fortælle justitsministeren, at i min optik er det at være politiker også at have nogle holdninger. Det er jo ikke blot at referere, hvad andre folk mener, og det er meget justitsministerens linje. Fair nok med det; der har vi så en politisk uenighed.

Spørgsmålet er stillet, ligesom det foregående spørgsmål, fordi vi er nogle, der er meget bekymret for, hvad der sker i vores land, og for, hvad der i øjeblikket sker i København. Vi vil gerne have en politisk debat om det.

Jeg kan så forstå, at justitsministeren er helt enig med Københavns Politi i, at der ikke er nogen steder, hvor man ikke kan færdes

trygt. Der vil jeg godt henlede justitsministerens opmærksomhed på den kronik, som var i Politiken lørdag den 13. april, hvor Ninna Thomsen, der er SF-borgmester i København, skrev noget, som gjorde stort indtryk på mig, men som tilsyneladende ikke har gjort indtryk på justitsministeren. Overskriften er »Banderne styrer dele af min by«, og Ninna Thomsen skriver i kronikken:

»TV 2 kunne ikke interviewe mig hjemme; stationens biler og pressefolk kan ikke komme på Nørrebro om aftenen, i hvert fald ikke uden vagtfolk.«

Det gør indtryk på mig, og det er jo ikke det eneste eksempel. TV 2 kan heller ikke komme ude på Christiania. Jeg tror, at Martin Krasnik, som har skrevet for Weekendavisen, har kortlagt, at man ikke kan gå på Nørrebrogade med kalot. Det er baggrunden for spørgsmålet. Politiet siger så, at det mener de ikke, og jeg kan så forstå, at justitsministeren er fuldstændig enig med dem. Det er her, at det ville være naturligt med en anden politisk vurdering end bare at læne sig op ad det svar, man har fået fra politiet. Jeg forstår godt politiets svar, for de kan ikke gøre noget ved det. De har brug for politisk opbakning. Det er derfor, at der kan være en forskel mellem en politifaglig vurdering og en politisk vurdering.

Så jeg vil godt spørge justitsministeren igen: Er justitsministeren fuldstændig enig med Københavns Politi i, at journalister og andre særlige grupper frit kan færdes overalt i vores hovedstad?

Kl. 14:39

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):

Ministeren.

Kl. 14:39

**Justitsministeren** (Morten Bødskov):

Der er i spørgsmålet som sagt spurgt til, om der generelt set ikke findes områder i politikredsen, hvor særlige befolkningsgrupper ikke kan færdes trygt. Der har jeg ikke noget grundlag for at være uenig i Københavns Politis vurdering.

Er det så ensbetydende med, at der eksempelvis ikke sættes ind på Nørrebro, som borgmesteren i København skrev en kronik om? Nej, det er det ikke. Hvad er det, Københavns Kommune og Københavns Politi i sidste uge offentliggjorde? Det var en stor fælles handlingsplan netop målrettet lige nøjagtig den her bydel med det sigte at sikre, at stabilitet, ro, orden og andet selvfølgelig er det, der skal være grundlaget for udviklingen på dette område i den her bydel i København. Det synes jeg er den rigtige måde at håndtere det på.

Andre enkeltsager bliver selvfølgelig håndteret helt efter bogen. Så jeg har ikke noget grundlag for at være uenig i Københavns Politis vurdering. Der er ikke andet at sige, end at hver enkelt sag selvfølgelig bliver taget alvorligt, og i forhold til det konkrete eksempel på Nørrebro er der lige nøjagtig her – og det er det, jeg måske synes er det paradoksale – lavet en meget stor handleplan for bl.a. at tage fat på nogle af de problemer, vi har set udvikle sig i den seneste tid på Nørrebro.

Kl. 14:40

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):

Spørgeren.

Kl. 14:40

**Karsten Lauritzen (V):**

Jamen jeg tror bare, at der er en grundlæggende uenighed, vil jeg sige til ministeren – og i øvrigt tak for svaret. For en forudsætning for, at man kan løse et problem, er i min optik og i Venstres optik, at man anerkender det, men det, der er hele problemet med den regering, vi har, er jo, at den ikke anerkender virkelighedens tilstand. Det gælder både, når det handler om det private erhvervsliv og deres konkurrenceevne, og når det handler om banderne og om kriminali-

tetsudfordringerne. Justitsministeren siger jo, at han er fuldstændig enig med politiet i, at der ikke er noget synderligt problem her.

Der må jeg bare igen sige, at Ninna Thomsen så er uenig. Hun skriver videre i sin kronik »at der på Nørrebro gælder andre regler end i resten af byen og resten af landet, og at lov og orden på en eller anden måde er blevet til bandernes orden«.

Jeg kan også fortælle justitsministeren, at der er en anden borgmester i København, der har skrevet et andet debatindlæg, nemlig den radikale borgmester. Hun bor også på Nørrebro, og hun er blevet frarådet at løbe om natten, for det kan man ikke længere; hun løb ellers nogle aftenture.

Gør det ikke indtryk på ministeren, at der er to politikere her, der har ændret deres adfærd? Og hvis politikere ændrer deres adfærd på sådan nogle områder, hvad gør ganske almindelige mennesker så ikke? Skræmmer det ikke ministeren?

Kl. 14:42

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Ministeren.

Kl. 14:42

**Justitsministeren** (Morten Bødskov):

Det gør da selvfølgelig indtryk. Jeg har det sådan – og sådan håber jeg også at alle andre politikere har det – at vi også er almindelige mennesker, så at sige. Så det gør da indtryk, og det er jo derfor, at der bliver taget fat. Altså, det er jo ligesom det, hr. Karsten Lauritzen ikke vil erkende. Men når det handler om indsatsen over for nogle af de problemer, vi har set koncentreret omkring eksempelvis rockerbande-miljøet, så kan jeg sige, at den er blevet løftet til det højeste niveau nogen sinde. Det er så, om jeg så må sige, også blevet krydret med en meget omfattende plan, direkte målrettet den del af København, som hr. Karsten Lauritzen står og taler om. Så når man siger, at der ikke er en erkendelse af, at der er et problem, når man siger, at der ikke bliver gjort noget ved det, må det altså bero på et eller andet fravær, når det gælder medierne; det har jeg normalt ikke hr. Karsten Lauritzen mistænkt for at der er, så han ved udmærket godt, hvad det er, der er blevet sat i værk, og jeg synes, at det, der er blevet sat i værk, er ganske fornuftigt.

Enkeltsager af den her karakter bliver selvfølgelig taget alvorligt, for det skal de. Vi skal selvfølgelig ikke finde os i det, hvis der er folk, der bliver chikaneret, eller hvis der er folk, der bliver truet, det være sig i bestemte dele af København eller i andre byer. Det skal der sættes ind over for. Og det er der selvfølgelig heller ikke nogen som helst tvivl om at der vil blive gjort.

Kl. 14:43

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Spørgeren.

Kl. 14:43

**Karsten Lauritzen** (V):

Jamen det er jo fint, at Københavns Kommune efter så mange år er vågnet op til dåd – ja, for det her problem har eksisteret i ganske mange år. Så det er da imponerende. Det er der jo nogen af os der har bedt om i flere år, også da vi sad i regering, men da havde vi ikke flertal på Københavns Rådhus. For det har jo været socialdemokratisk, ja, i alt for lang tid, og det vil det desværre nok også være i en periode endnu; det vil vise sig, når der bliver kommunalvalg.

Det, der er forskellen, vil jeg sige til justitsministeren, er jo, hvorvidt man anerkender problemerne eller ej, og her kan jeg forstå af justitsministerens besvarelse, også af det skriftlige svar, at det er enkeltepisoder, og at der ikke er noget generelt problem. Men det, som SF's borgmester i København, Ninna Thomsen, skriver, og det, som den radikale borgmester har skrevet i et andet debatindlæg, er jo, at

der er et generelt problem, at der er en anden retsorden ude på Nørrebro.

Forudsætningen for at få det løst er jo, at man betragter det som det, det er, og ikke som enkeltepisoder. Det er bare den anerkendelse af problemets omfang fra regeringens side, som vi savner, og som vi efterspørger. Men jeg gør mig ikke nogen forhåbning om, at vi kommer tættere på det, for justitsministeren vil jo ikke andet end bare at henholde sig til det, politiet vurderer.

Kl. 14:44

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Ministeren.

Kl. 14:44

**Justitsministeren** (Morten Bødskov):

Jamen igen er vi i en situation, hvor der ikke er særlig mange meter imellem os, og hvor der er to tændte mikrofoner, men hvor jeg ikke tror, at det er det her med, at hr. Karsten Lauritzen ikke kan høre, hvad jeg siger, men at det måske mere er det, at han ikke vil høre, hvad jeg siger. Altså, indsatsen over for de personer, der måtte stå bag det her, eksempelvis de personer, som er relateret til rockerbande-miljøet, og den absurde adfærd, det kan give sig udslag i, eksempelvis på Nørrebro, har aldrig nogen sinde været større – aldrig nogen sinde. Vi er jo nogle, som kunne have ønsket os, at der var blevet taget fat på lignende måde under den tidligere regering. Så kunne det være, at nogle af dem, som nu render rundt i gaderne, havde haft lidt andet at lave; det kunne tænkes. Men nu bliver der taget fat; der bliver taget hårdt fat over for folk, som er med til at sprede den her type adfærd, som jo er fuldkommen absurd, og som ingen steder hører hjemme. Derfor skal der selvfølgelig tages hårdt fat på den, og det sker.

Hvad er det så, Københavns Kommune og Københavns Politigør? Ja, det, de gør, hænger jo sammen med, at man ved, at der er behov for en bredere indsats, eksempelvis på Nørrebro. Man har fremlagt en meget stor plan for et nyt Nørrebro på det her område, og det synes jeg er den rigtige måde at håndtere det på. Jeg synes, det er fremragende, at Københavns Kommune og Københavns Politii så tæt samarbejde her forsøger at styrke samarbejdet og styrke indsatsen, som jo bl.a. handler om en stærk kriminalpræventiv indsats, således at også selv unge unge, så at sige, ikke havner i de her problemer. Det er vejen frem, og det synes jeg er helt rigtigt. Det beror jo selvfølgelig på, at der ikke kan være to meninger om, at den her form for adfærd skal ingen acceptere. Det gælder i forhold til dem, der render rundt og skyder i gaderne – dem bliver der sat hårdt ind over for. Der bliver sat hårdt ind over for dem, der laver kriminalitet.

Så skal vi også i forhold til dem, der er i randområderne af grupperingerne, og som måske kan stå bag den her form for adfærd, sørge for, at de i hvert fald ikke i så høj grad som nu havner i de her grupperinger. Og det er det, Københavns Politii og Københavns Kommune bl.a. har fokus på.

Kl. 14:46

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ministeren, og tak til spørgeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Den næste spørger er Jacob Jensen med spørgsmål til skatteministeren.

Kl. 14:46

**Spm. nr. S 1705**

5) Til skatteministeren af:

**Jacob Jensen** (V):

Er ministeren enig med erhvervs- og vækstministeren, når hun i svar til Folketinget den 17. april 2013 anviser en lavere selskabsskat som en del af løsningen på at skabe job i Danmark – eller er ministeren enig med formanden for SF, når denne udtaler i en leder i SF's med-



lemsblad, at hun er ked af elementet med lavere selskabsskat i regeringens vækstudspil?

Kl. 14:49

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Skatteministeren.

Kl. 14:46

**Skatteministeren** (Holger K. Nielsen):

Tak for spørgsmålet, som jo er foranlediget af en artikel i SF's medlemsblad. Jeg finder det ganske fornøjeligt, at Venstrefolketingsmedlemmer læser SF's medlemsblade, og vil håbe, det kan blive en fast tradition, så man også kan blive belært om, hvordan samfundet skal se ud, fra den kant.

Spørgsmålet går på, om jeg er enig i, at det er en god idé, at vi har en selskabsskattelettelse i den vækstplan, der forhandles i øjeblikket, og jeg kan sige, at jeg synes, det er et glimrende udspil, som regeringen har fremlagt, et udspil, som i øjeblikket forhandles i Finansministeriet. Og i betragtning af at udspillet indeholder mange elementer, herunder også en selskabsskattelettelse, vil jeg bekræfte, at jeg står fuldt ud bag ethvert element i denne vækstplan.

Kl. 14:47

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Spørgeren.

Kl. 14:47

**Jacob Jensen** (V):

Tak for svaret. Jeg vil ikke love, at det bliver en tradition, at jeg læser alle SF's medlemsblade, men der er jo nogle gange, det kan være interessant, også for at få en afklaring af, hvad det egentlig er for en position, partiet står for. Det kan nogle gange være lidt svært, og så må man jo ty til den slags midler. Det har jeg så gjort her, hvor det netop fremgår af en leder i SF's medlemsblad fra marts 2013, at SF's formand siger, at der – med hendes ordvalg – er nogle elementer, som er »slet ikke gode«. Sådan tror jeg hun siger. Og så nævner hun eksempelvis en lavere selskabsskat som et af de elementer, hun ikke mener har groet i SF's baghave.

Det spørgsmål foreholdt jeg så erhvervs- og vækstministeren, der som bekendt også er SF's formand, i sidste uge her i Folketingssalen. Og hun brugte så forretningsordenen her i Folketinget til at forsvare sig mod at svare, fordi man som minister kun skal svare på det, man siger som minister og ikke eksempelvis som partiformand. Det respekterer jeg så, og det er sådan set derfor, at jeg så stiller spørgsmålet til skatteministeren.

For er skatteministeren så enig med SF's formand, når hun udtaler, at hun er ked af, at der er kommet et element ind med lavere selskabsskat i vækstplanen – det er et af de her såkaldt slet ikke gode elementer – eller er skatteministeren enig i det, erhvervs- og vækstministeren udtalte i sidste uge i et svar til mig, lidt i forlængelse af det, som skatteministeren egentlig selv siger nu, nemlig at hun stod bag alt det, der er, og egentlig syntes, at skattelettelsen, herunder på selskabsskatten, er en del af det, der skal til for at skabe flere arbejdspladser i Danmark?

Begge dele kan jo ikke være rigtigt, men sjovt nok er det så den samme person, der har udtalt sig, så derfor vil jeg spørge: Er skatteministeren mest enig med SF's formand, som siger, at hun er ked af det element, eller er skatteministeren enig med erhvervs- og vækstministeren, som synes, det er en god idé at sænke selskabsskatten for at skabe arbejdspladser i Danmark?

Kl. 14:49

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Ministeren.

**Skatteministeren** (Holger K. Nielsen):

Jeg kan bare gentage, hvad jeg sagde før, nemlig at jeg synes, at den her vækstplan er glimrende, og jeg er overbevist om, at den vil skabe vækst og arbejdspladser i Danmark. Den indeholder mange, mange forskellige elementer, herunder også en lettelse af selskabsskatten, og jeg står som skatteminister og som minister i det hele taget bag alle de forslag, der er i det udspil.

Kl. 14:49

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Spørgeren.

Kl. 14:49

**Jacob Jensen** (V):

Jeg er med på, at ministeren står bag hele pakken med de forskellige forslag, der er. Vi forhandler, der er jo en god tone, og vi håber også, vi får et resultat, også på den anden del. Det kvitterer vi for.

Men mit spørgsmål går specifikt på den forskel, der er, og det er derfor, jeg netop for en gangs skyld har interesseret mig for, hvad SF's formand så siger i sin leder på den ene side, nemlig at det er et element, som ikke har groet i SF's baghave, og at det er et slet ikke godt element, med en lidt snørklet formulering. Det vil hun så ikke forholde sig til hernede i Folketingssalen, for det har hun sagt som formand.

Men hernede i Folketingssalen siger hun så som minister, at hun står bag alle elementerne, herunder en lettelse i selskabsskatten, som kan være med til at sikre flere arbejdspladser. Derfor foreholder jeg skatteministeren det spørgsmål helt specifikt i forhold til elementet i vækstplanen, der hedder en lavere selskabsskat.

Synes ministeren, det er rigtigt, som erhvervs- og vækstministeren har sagt, at det vil være med til at sikre flere arbejdspladser i Danmark, eller er skatteministeren enig med SF's formand, som synes, at det er et dårligt element?

Kl. 14:50

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Ministeren.

Kl. 14:50

**Skatteministeren** (Holger K. Nielsen):

Skulle vi ikke stoppe debatten om en vis baghave, og hvor de forskellige ting er groet? Altså, det er jo ikke så interessant i virkeligheden. Der er fremlagt en vækstplan, som forhandles. Venstre har desværre forladt forhandlingerne i øjeblikket, fordi de ville forære milliarder til folk, der arver, men jeg håber da, Venstre vil komme tilbage igen og bruge tiden i forhandlingslokalet i stedet for at sejle rundt i den her form for ordkløveri.

Jeg kan bare sige, at vækstplanen er god og sammenhængende, og efter min opfattelse vil den skabe job og vækst i Danmark, og jeg står bag alle elementer i den vækstplan.

Kl. 14:51

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Spørgeren.

Kl. 14:51

**Jacob Jensen** (V):

Nu synes jeg sådan set ikke, det er os fra Venstres side, der sejler rundt, og jeg synes heller ikke, det er ordkløveri, når jeg spørger til, hvad det egentlig er, regeringspartiet SF mener, når man som leder af partiet udtaler, at man er ked af det element, og man som minister siger, at man er glad for det element. Så synes jeg ikke, det er os, der sejler rundt. Så synes jeg sådan set, det er SF, der sejler rundt. Derfor kvitterer jeg selvfølgelig for, at ministeren siger, at han står fuld-

stændig bag alle elementer i vækstplanen, og dermed må jeg så også forstå, at han er uenig med SF's formand, som siger, at det er et dårligt element eller, med andre ord, et slet ikke godt element, at der er en lavere selskabsbeskatning i det vækstudspil. Sådan må jeg forstå svaret.

Kl. 14:52

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Ministeren.

Kl. 14:52

**Skatteministeren** (Holger K. Nielsen):

I politik skal man ikke være ked af det, og man skal heller ikke altid nødvendigvis være glad. Man skal se, hvad det er, der virker, og hvad det er for en politik, der kan få gang i væksten i Danmark igen. Og det er jeg da meget optaget af, meget mere optaget af, end jeg er af at stå og krænge min sjæl ud over, hvad der gør mig glad, og hvad der ikke gør mig glad. Det er da inderlig uinteressant.

Det interessante er jo her, at der er en vækstplan, som regeringen har fremlagt, som hele regeringen står bag, og som også jeg som skatteminister står bag. Og jeg er helt overbevist om, at alle disse elementer vil fremme vækst og beskæftigelse i Danmark.

Kl. 14:52

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til samme minister af samme spørger.

Kl. 14:52

**Spm. nr. S 1706**

6) Til skatteministeren af:

**Jacob Jensen (V):**

Hvilket niveau for selskabsskat for danske virksomheder finder ministeren passende i den nuværende konkurrencesituation, og hvilke elementer indgår i ministerens overvejelser, når regeringens politik på dette felt skal formes?

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Ministeren.

Kl. 14:53

**Skatteministeren** (Holger K. Nielsen):

Det er sådan i samme boldgade, hvor hr. Jacob Jensen spørger om, hvilket niveau for selskabsskatten som efter min opfattelse er passende. Der vil jeg sige, at det er svært at svare generelt på. Vi har i regeringen vurderet, at det ville være passende at sænke selskabsskatten fra 25 til 22 pct. i den konkurrencesituation, som Danmark er i i øjeblikket, i forhold til, hvad der er af udfordringer med selskabsskatten, der er blevet sænket i landene omkring os, og også i forhold til, at det er nødvendigt at have en politik, der gør, at man kan tiltrække investeringer og skabe jobs i Danmark.

Kl. 14:53

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Spørgeren.

Kl. 14:53

**Jacob Jensen (V):**

Tak for svaret. Det er jeg sådan set også glad for, og det overraskede mig selvfølgelig ikke, når det nu netop er en del af vækstplanen, og når, jævnfør svaret på mit tidligere spørgsmål, ministeren står bag hele vækstplanen, herunder også selskabsskattelettelsen her fra de 25 til de 22 pct. Det, jeg sådan set spørger til, er – og ministeren kommer også lidt ind på det i sit svar her – hvad det er for nogle overvejelser, der ligger, for verden er jo ikke statisk, og godt for det. Men hvad er det for nogle overvejelser, som regeringen har gjort sig, si-

den man nu er kommet fra, at man for kort tid siden var ærkemodstander af skattelettelser – jeg husker i hvert fald, at finansministeren m.fl. havde en længere kronik i et af dagbladene, jeg tror, det var i Politiken her i efteråret, hvor man talte lodret imod en lavere selskabsskat – til at man nu kommer frem til noget, som vi synes er positivt, nemlig en lavere selskabsskat på de 22 pct. i stedet for de 25 pct.?

Er det, som ministeren lidt er inde på, det, der sker rundtomkring os, f.eks. i Sverige? Og kunne man forestille sig, hvis nu svenskerne gik videre, at regeringen så ville sige: Jamen så skal vi nok også gå videre – eller hvordan ser ministeren på det?

Kl. 14:54

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Ministeren.

Kl. 14:54

**Skatteministeren** (Holger K. Nielsen):

Det er da klart, at det hænger sammen med, hvad der sker omkring os. Det er vi da nødt til at forholde os til. Det ville da være uansvarligt, hvis en regering ikke gjorde det. Så siger hr. Jacob Jensen hvis og hvis. Jamen den slags hypotetiske spørgsmål giver det jo ikke mening at stå og besvare her i Folketingssalen.

Det, jeg bare kan sige, er, at vi selvfølgelig er opmærksomme på, hvordan den danske vækst kan fastholdes og forhåbentlig styrkes. Så vil jeg også sige, at det jo ikke kun er selskabsskatteprocenten, der har betydning for, om der bliver tiltrukket investeringer til Danmark. Det er jo lige så meget de generelle rammevilkår for erhvervslivet: at vi har et godt uddannelsessystem, at vi har forskning i vores land og en god infrastruktur, at vi har stabilitet og ro i vores land. Så man kan ikke udelukkende gøre tiltrækningskraften for udenlandske investeringer til et spørgsmål om selskabsskatteprocenten. Det håber jeg også at Venstre er enig med mig i.

Kl. 14:55

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Spørgeren.

Kl. 14:55

**Jacob Jensen (V):**

Vi er selvfølgelig fuldstændig enige med ministeren i, at der er mange elementer i forhold til at skabe et godt erhvervsklima i Danmark, og ministeren nævner flere af de væsentlige. Men det er sådan set kun for at se, hvad det er for nogle positioner, som regeringen bevæger sig væk fra – og det er netop, som jeg nævnte før, væk fra at være ærkemodstander af en lavere selskabsskat. Jeg tror, at finansministerens formulering i den kronik, jeg henviste til før, var noget i retning af, at det ville være nyttesløst eller udsigtsløst at lave et kapløb mod bunden. Hvis man f.eks. oplevede, at svenskerne sænkede selskabsskatten, skulle vi altså ikke gøre det. Det var holdningen i regeringen i efteråret. Nu må vi så forstå på det nye udspil – og det kvitterer vi som sagt for; vi er enige i retningen – at regeringen er kommet på den tanke, at når eksempelvis Sverige og måske også andre lande rundt om os begynder at bevæge sig i den retning, er det nok også en god idé, at vi i Danmark prøver at kigge på, om selskabsskatteniveauet skal sænkes. Så det vil vi selvfølgelig gerne kvittere for.

Men mit spørgsmål er sådan set mere, om vi kunne komme ind på, hvad det er for nogle elementer. Altså, er det kun det, der sker rundt omkring os i f.eks. Sverige, Tyskland og England, eller er det også andre ting, som gør, at regeringen begynder at overveje på et senere tidspunkt eventuelt at sige: Hov, det kunne godt være, at vi også skulle kigge på selskabsskatten endnu en gang? Eller er det statisk på den måde, at nu siger man, at nu er det det niveau, vi er på, og så er det det? Lad os forestille os – og det synes jeg ikke er ureali-

stisk at gøre – at svenskerne kom og sagde: Nu er danskerne rykket; vi bliver nødt til at gøre noget for at tiltrække arbejdspladser til Sverige, så de ikke rykker over Øresund til Københavnsområdet eller Danmark, så vi sænker den yderligere. Vil regeringen så sige, at det bliver man nødt til at forholde sig til, eller er der trukket en streg i sandet med de 22 pct., man er kommet frem til?

Kl. 14:57

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Ministeren.

Kl. 14:57

**Skatteministeren** (Holger K. Nielsen):

Jamen jeg tror, man skal være forsigtig med at have den her meget, meget hypotetiske diskussion. Altså, det er meget svært at svare generelt på, hvad vi så vil, hvis der sker det og det. Der er jo mange forskellige elementer og faktorer, som kommer ind her. Og derfor vil jeg sige, at i første omgang er vi altså mest optaget af at få vedtaget den her vækstplan, som forhandles i øjeblikket. Og et af hovedproblemerne er altså, at Venstre har forladt forhandlingslokalet og simpelt hen ikke vil forhandle videre, fordi man hellere vil forære ca. 1 mia. kr. til de rigeste arvinger i det her land. Det er så Venstres prioritering, og det vil regeringen ikke være med til.

Derfor blokerer det jo i øjeblikket for, at man kan få den nedsættelse fra 25 til 22 pct., som diskuteres. Så skulle vi ikke lige få den sag ordnet først, før vi begynder at diskutere, hvad man så skal på længere sigt, hvis der sker forskellige ting i andre lande?

Kl. 14:58

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Spørgeren.

Kl. 14:58

**Jacob Jensen** (V):

Den sag synes jeg godt vi kan få ordnet, hvis ministeren giver tilsagn om her, at regeringen så giver den indrømmelse, som vi netop har bedt om. Det er ikke, fordi vi skal diskutere det, for det ligger jo noget ud over spørgsmålet her, men nu rejser ministeren selv det om arvespørgsmålet. Og det er jo netop et af de elementer, som sikrer, at der faktisk er kapital i virksomhederne fremadrettet, når man generationsskifter inden for familieejede virksomheder, så vi ikke dræner de virksomheder for kapital og dermed muligheden for at investere i danske arbejdspladser. Så jeg synes da, det er godt – hvis jeg hørte det rigtigt, men jeg tror nu ikke, det var helt sådan ment – at ministeren siger, at den sag skal vi få ordnet. For hvis der dermed menes, at vi kan lave en aftale om det, så tror jeg næsten, jeg kan gøre det her på vegne af mit parti. Men det tror jeg desværre ikke helt er det, der er tilfældet.

Men jeg håber som sagt også, at vi kommer i land med en aftale – og også får sænket selskabsskatten, for det har vi sagt længe. Det er noget andet end det, regeringen har sagt i et stykke tid. De er så kommet på bedre tanker, og det kvitterer vi for. Men jeg har blot spurgt til, hvad det er for nogle elementer, som gør, at man er kommet på bedre tanker. Og jeg har forstået, at det bl.a. er, at man i udlandet, herunder i Sverige, har rykket sig i den retning, og derfor må jeg også forstå, at det er den samme tankegang, der gør sig gældende fremadrettet, hvis det er sådan, at svenskerne går videre. Så vil jeg antage, at regeringen har den samme holdning, som de har i dag, nemlig at så skal vi også i Danmark gå videre.

Kl. 14:59

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Ministeren.

Kl. 14:59

**Skatteministeren** (Holger K. Nielsen):

Jamen man kan ikke gøre sig sådan nogle antagelser ud fra hypotetiske spørgsmål, vil jeg sige til hr. Jacob Jensen. Det giver overhovedet ikke mening. For det er da fuldstændig korrekt, som det også er anført i debatten, at der er sådan en skattekonkurrence, som kører i øjeblikket, og der skal man da overveje nøje, om man skal ind i den. Det er da et problem, hvis man konkurrerer hinanden ned hele tiden. Og derfor har jeg været nødt til at vurdere nøje, om vi skal gå med på det. Det er da muligt, at vi skal det, det vil jeg ikke udelukke, men det er da ikke noget, hvor jeg sådan helt generelt vil stå og sige, at regeringen vil gøre sådan og sådan, hvis svenskerne gør sådan og sådan. Det giver ingen mening at diskutere på den måde.

Endnu en gang vil jeg sige, at jeg synes, Venstre skulle komme tilbage til forhandlingsbordet. Det var jo Venstre, som forlod forhandlingsbordet i går efter 5 minutter. Så ville man ikke sidde der mere, fordi man ikke kunne få sit krav gennemført. Det er da ikke en måde at forhandle på.

Så i stedet for at stå og snakke om hypotetiske spørgsmål om fremtiden, ville det måske være mere relevant, at Venstre kom tilbage til forhandlingsbordet, så vi kunne få gjort det her arbejde færdigt.

Kl. 15:00

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):

Spørgsmålet er sluttet. Tak til ministeren, og tak til spørgeren.

Den næste spørger er hr. Jan E. Jørgensen med et spørgsmål til skatteministeren.

Kl. 15:00

**Spm. nr. S 1711 (omtrykt)**

7) Til skatteministeren af:

**Jan E. Jørgensen** (V):

Mener ministeren, at det er hensigtsmæssigt, at forskellige nøddetyper pålægges forskellige punktafgifter, således at afgifterne udgør 22,07 kr. pr. kg for hasselnødder og 33,06 kr. pr. kg for mandler, mens man slipper med 18,39 kr. pr. kg for pistacienødder, som man kan læse i artiklen »Fødevarerimportør kæmper med afgiftsjungle« fra [www.berlingskebusiness.dk](http://www.berlingskebusiness.dk), den 1. april 2013?

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):

Skatteministeren.

Kl. 15:00

**Skatteministeren** (Holger K. Nielsen):

Tak for spørgsmålet. Det handler jo om forskellige ting som nødder, hasselnødder og pistacienødder og afgifter på det osv. I min korte tid som skatteminister er det gået op for mig, at afgifter af og til godt kan være en noget vanskelig sag at have med at gøre, også fordi der ofte er en historisk forklaring på, at visse afgifter er på den og den måde. Så lad mig starte med en historisk redegørelse for, hvordan afgifterne er kommet på plads for chokolade og konfekt osv.

Afgiften på chokolade og sukkervarer m.v. blev indført i 1922 som en beskatning af luksusvarer. Dermed kom der afgift på chokolade, konfekt, lakrids, marcipan, sukkervarer og lign. I forbindelse hermed indførtes samtidig en råstofafgift på nødder og kerner m.v. for at undgå omgåelse af chokolade- og sukkervareafgiften. Råstofafgiften lagde afgift på råmaterialet for de afgiftspligtige varer for bl.a. at undgå, at afgiften tilskyndede til produktion af de afgiftspligtige varer i husholdningerne eller hos ikkeregistrerede virksomheder som f.eks. bagere og lign.

Som udgangspunkt var afgiften en ren værdiafgift, dvs. at afgiften udgjorde en fast procentdel af varens pris. Afgiften blev i 1955 ændret til en kombination af en værdiafgift opgjort i procent af pri-

sen og en vægtafgift opgjort i kroner pr. kg. I 1968 blev afgiften om-  
lagt til en ren vægtafgift, dvs. en fast afgift opgjort i kroner pr. kg.  
Dette skete efter et ønske fra chokolade- og sukkevarebranchen.  
Branchen mente, at det tidligere system, hvor værdiafgiften blev be-  
regnet på grundlag af et prislistesystem, ikke i rimeligt omfang si-  
krede en ligelig beskatning af ensartede varer. I den forbindelse blev  
afgiften på de forskellige råvarer fastsat ud fra den tidligere afgifts-  
differentiering og dermed også under hensyntagen til priserne på de  
varer, der efter chokoladeafgiften er afgiftspligtige, og som den på-  
gældende nøddetype indgår som råmateriale i.

Afgiftsforskellen på forskellige nødder henholdsvis i og uden  
skal havde til formål ikke at tilskynde til at forvride incitamentet for  
virksomheder m.v. til selv at knække nødder. Afgifterne er forhøjet  
flere gange siden 1968, og i forbindelse med disse forhøjelser er dif-  
ferentieringen mellem de forskellige nøddetyper fastholdt. Hvorvidt  
denne differentiering stadig er hensigtsmæssig vil kræve en nærmere  
gennemgang af flere markedsforhold.

Jeg kan ikke på stående fod svare på, hvorvidt den eksisterende  
afgiftsdifferentiering er hensigtsmæssig. Jeg skal dog bemærke, at en  
ændring i afgiften på nødder vil indebære en betydelig risiko for, at  
der opstår skævvridninger. Derudover har der været ønske om helt at  
afskaffe afgiften på nødder, men dette vil medføre en skævvridning i  
forhold til f.eks. marcipan og er derfor ikke mulig.

Men jeg kan konstatere, at den nuværende differentiering har ek-  
sisteret i 45 år.

Kl. 15:03

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Spørgeren.

Kl. 15:04

**Jan E. Jørgensen (V):**

Jeg kan forstå, at det er en hård nød at knække, om jeg så må sige,  
og jeg havde jo også en lumske mistanke om, at jeg ikke kunne be-  
skyldte den nuværende regering for alle dårligdommene, der følger af  
det her; men at vi skulle helt tilbage til 1922 var jeg så faktisk ikke  
klar over. Dengang sad ministeren vist ikke en gang i Folketinget.

Vi har et problem, vi har en udfordring. Jeg har ikke selv opdaget  
problemstillingen. Det var en artikel i Berlingske Business, der brag-  
te mig på sporet af, at her kunne der være et system, som efterhån-  
den med lapper osv. havde nået et omfang, som er fuldstændig  
uoverskueligt, så det måske var på tide, at vi sagde, at nu lægger vi  
en bombe under hele systemet, og så afskaffer vi alle de her diffe-  
rentierede afgifter, og så prøver vi at lave en eller anden ny afgift –  
eller måske endnu bedre – helt fjerner afgiften.

Men jeg vil godt læse lidt op af den artikel, som ledte mig på  
sporet af den her problemstilling. Der står: Afgifterne ligger på  
22,07 kr. pr. kg for hasselnødder, 33,06 kr. pr. kg for mandler, mens  
man slipper med 18,39 kr. pr. kg for pistacienødder. Her er det vel at  
mærke afgifter for nødder, hvor skallen er taget af. Hvis nødderne  
beholder skallen på, bliver det for alvor indviklet med endnu et sæt  
individuelle afgifter, som fødevarermyndighederne skal forholde sig  
til. Forhandlere af jordnødder skal eksempelvis forholde sig til tre  
forskellige afgifter: 10,99 kr. pr. kg for saltede jordnødder, 9,22 kr.  
pr. kg for ubehandlede jordnødder og endelig 5,49 kr. pr. kg for jord-  
nødder med skal på. Hvis man dypper jordnødden i chokolade, får  
man tilmed en fjerde afgift på 24,61 kr. pr. kg, da hele vægten i så  
fald tæller som chokolade.

Altså, man kan jo godt forstå, hvis nogle virksomheder synes, at  
det er lige lovlig kompliceret at gebærde sig. Så jeg vil gerne spørge  
ministeren – jeg er klar over, at det er en stor opgave – om det er  
noget, man vil kigge på, for det må vi have en fælles interesse i at få  
ryddet op i.

Kl. 15:06

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Ministeren.

Kl. 15:06

**Skatteministeren** (Holger K. Nielsen):

Jamen jeg er fuldstændig enig med spørgeren i, at det er sådan et ri-  
meligt indviklet system, der er der, og det er da godt, at det ikke er  
mig, der skal sidde og finde ud af alle de der enkelte afgifter, der er  
på forskellige komponenter af et produkt.

Det er som sagt gået op for mig, at når man ser på afgiftssyste-  
met, er der en del af den slags, som jo ofte skyldes knopskydninger  
af historisk karakter. Man har måske siddet i Folketinget for 30 år  
siden og har skullet finde nogle penge til et eller andet, og så fandt  
man lige på at hæve afgiften et eller andet sted og andetsteds på an-  
dre tidspunkter. Af og til kan der være en logisk forklaring på det,  
fordi man skal opnå et eller andet mål. Man vil have ændret forbru-  
get, så der er mere af den slags i forhold til noget andet, og der er  
nogle skævvridningsproblemer, man skal forholde sig til. Så derfor  
er det ikke så enkelt bare at sprænge det hele luften. Det kunne jeg  
også godt selv have lyst til, må jeg så tilstå.

Jeg har spurgt mine embedsmænd ovre i Skatteministeriet, og de  
frarådede på det bestemteste, at man gik i gang med det. Man skal  
gøre det med omtanke. Men jeg er fuldstændig villig til at se på det  
område. Det er faktisk en personlig ambition, jeg har. Jeg kan ikke  
garantere, at jeg kan leve op til det, for jeg tror, at de fleste skattemi-  
nistre, når de finder ud af det her, har haft en ambition om det, og det  
er ganske svært, fordi det er meget knopskydninger, der har fundet  
sted. Men jeg er bestemt enig i den målsætning, som spørgeren skit-  
serer, og hvis vi i fællesskab kan gøre noget ved det, så jeg er helt  
villig til også at se på det.

Kl. 15:07

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Spørgeren.

Kl. 15:07

**Jan E. Jørgensen (V):**

Jeg synes, det lyder godt, og som sagt erkender jeg jo også, at det  
ikke nødvendigvis er helt ukompliceret. Det medfører jo, at virksom-  
heder, som importerer nødder og sælger dem, har et hulens besvær  
med at få regnet ud, hvor meget de skal betale.

Men bare som et kuriosum nævner en direktør for noget, der hed-  
der Nordlie Food, og som beskæftiger 30 ansatte – han hedder Stef-  
fen Hansen-Nord – at virvaret af forskellige afgifter betyder, at virk-  
somheden helt afholder sig fra at gå ind i blandingsprodukter som  
blandede müsli typer. Det kan let blive meget kringlet, hvis man  
f.eks. anvender 12 pct. hasselnødder, 17 pct. cashewnødder og man-  
ge andre nødder. Man kommer let i en situation, hvor der er for me-  
get eller for lidt af den ene type nødder, og så rammer man forkert  
med afgifterne.

Altså, vi har netop ved knopskydninger nået et system, som er  
helt uholdbart, og hvor det jo er meget svært at gå ud og argumente-  
re for, at det er mindre hensigtsmæssigt, at folk spiser hasselnødder  
frem for pistacienødder eller vice versa – altså, det virker fuldstæn-  
dig meningsløst. Så derfor er jeg glad for, at ministeren i det mindste  
har viljen til at få gjort noget ved problemet, for det er jo første  
skridt.

Kl. 15:08

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Ministeren.

Kl. 15:08

Kl. 15:11

**Skatteministeren** (Holger K. Nielsen):

Jamen bestemt. Jeg kan sige, at vi jo i »Vækstplan DK« foreslår en afskaffelse af den vægtbaserede emballageafgift, som har nogle af de samme problemstillinger. Så vidt jeg husker, skal der betales afgift, hvis der er sennep i et glas, og ikke, hvis der er syltetøj i glasset og sådan nogle ting. Det kan også være, at det er omvendt. Altså, det er lidt vanskeligt, og jeg kender ikke årsagen til det, for at være helt ærlig. Men der er sådan nogle mærkelige forskelle, og det har vi faktisk taget fat på. Ved forhandlingerne om »Vækstplan DK« har vi været meget opmærksomme på den her problemstilling, og jeg synes bestemt, at det er værd at se på, om vi skulle tage fat på nødderne, næste gang vi gør noget ved det her, for jeg er helt enig i, at der er nogle absurditeter i det system, som man burde kunne se på.

Men som sagt er det ikke helt enkelt. Det er ikke sådan helt ligetil bare lige at tage en enkelt ting ud, for når man gør det, får det virkninger andre steder i systemet, som man skal være helt bevidst om. Så derfor er det ikke så enkelt endda, men jeg er villig til at se på det, ja.

Kl. 15:10

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Spørgeren.

Kl. 15:10

**Jan E. Jørgensen** (V):

Man føler sig jo næsten hensat til en sketch med Monty Python eller et afsnit af »Yes Minister«, netop når man skal forklare de forskellige afgifter og det fortaber sig i historien. Argumentationen for, hvorfor man har afgifter på det ene og ikke på det andet, kan være meget, meget svær at finde frem til.

Kan vi få en oplysning om en mulig tidshorisont for, hvornår ministeren tror at der kan være noget på banen, som vi kan forholde os til her i Folketinget, for jeg fornemmer, at der jo ikke er nogen, der kan forsvare det her system? Jeg fornemmer, at der er i hvert fald er en vilje bredt i Folketinget til at få gjort noget ved det. Så kan vi få en eller anden form for tidshorisont for, hvornår der eventuelt kunne komme et udspil fra Skatteministeriet?

Kl. 15:10

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Ministeren

Kl. 15:10

**Skatteministeren** (Holger K. Nielsen):

Nej, det tør jeg simpelt hen ikke sige noget om. Jeg har lyst til at kunne sige det, men det kan jeg ikke. Men jeg vil sige: Hvor der er en vilje, er der også en vej.

Kl. 15:11

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):

Tak til minister og tak til spørger. Spørgsmålet er afsluttet.

Næste spørger er fru Anni Matthiesen til børne- og undervisningsministeren.

Kl. 15:11

**Spm. nr. S 1617**

8) Til børne- og undervisningsministeren af:

**Anni Matthiesen** (V):

Hvad er ministerens egen holdning til selvejende daginstitutioner, idet medlemmer fra SF tidligere har udtrykt modstand over for selvejende børnehaver?

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Ministeren.

**Børne- og undervisningsministeren** (Christine Antorini):

Tak. Jeg er blevet spurgt om min holdning til selvejende daginstitutioner, og så er jeg blevet spurgt om SF's holdning, men det venter jeg lige med, for jeg er lidt forvirret over den del.

Men i forhold til min egen holdning til selvejende daginstitutioner kan jeg sige, at vi i regeringen er positive over for selvejende daginstitutioner. Dem har vi jo haft i en meget, meget lang årrække, og det, der er kendetegnende ved de danske selvejende daginstitutioner og fritidshjem, for dem har vi også mange af, er, at de skal leve op til den samlede børnepolitik, der er i den kommune, hvor de ligger.

De har, kan man sige, de samme takster, de har større frihed til, hvordan de kan organisere deres arbejde, og det er nonprofitinstitutioner, og det vil sige, at hvis de kan gøre det på en smart måde med de penge, de har, så kan de bruge dem til at investere i, hvordan de får endnu bedre dagsinstitutioner, og det er jo på alle mulige måder en sympatisk måde, herunder med den høje grad af forældre- og medarbejderindflydelse, som er en del af de selvejende daginstitutioners principper.

Så vil jeg lige sige til den anden halvdel, at jeg håber, spørgeren vil uddybe det, for jeg ved ikke helt, hvad det er, spørgeren tænker på, altså, hvad det skulle være for en skepsis fra SF's side. Nu vil jeg medgive, at det ikke er, fordi jeg kan screene for alt, hvad SF og forskellige SF'ere måtte have sagt igennem årene, men mig bekendt er der ikke nogen skepsis i SF i forhold til selvejende daginstitutioner.

Kl. 15:12

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Spørgeren.

Kl. 15:12

**Anni Matthiesen** (V):

Altså det, jeg egentlig startede med at spørge om, handler om den modstand, som SF tidligere har udtrykt, mod de selvejende daginstitutioner eller børnehaver. Men jeg må sige, at for mig var det godt at få bekræftet, at ministeren i hvert fald ikke har udtrykt nogen modstand imod de selvejende børnehaver.

Jeg vil gerne spørge ind til noget mere. Jeg ved, at ministeren tilbage i foråret 2012 gjorde det klart, at ministeren ikke ville vurdere daginstitutioner ud fra ejerforholdet, men egentlig gerne ville have undersøgt noget med, hvordan man kan vurdere kvalitet i daginstitutioner. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om det er en undersøgelse, som er foretaget, eller om det er en undersøgelse, som ministeren fortsat påtænker at skubbe i gang.

Kl. 15:13

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Ministeren.

Kl. 15:13

**Børne- og undervisningsministeren** (Christine Antorini):

Det er korrekt, at vi i regeringen synes, det er vigtigt at kigge på de forskellige typer dagtilbud, der er, og som spørgeren også siger ikke gøre det ud fra ejerformen i sig selv, men netop ud fra en vurdering af kvaliteten. Så det er fire ting, vi kigger på: Det er kvalitet, det er nærdemokrati, det er forældreinddragelse, og det er, om det alt efter hvilken type dagtilbud, det er, betyder noget for, om der kan komme til at ske en direkte eller indirekte social opdeling.

Vi ved jo, at der alt efter hvilken ejerform, det er, er nogle, hvor der ikke er loft over forældrebetalingen, og at der også er nogle, hvor man faktisk kan trække profit ud af dagtilbuddet alt efter ejerform. Det er en undersøgelse, vi er i gang med, og som vi vender tilbage om, når vi ved hvordan og hvorledes.

Kl. 15:14 Der er ikke flere spørgsmål i spørgetiden i dag.

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Spørgeren.

Kl. 15:14

Kl. 15:16

**Anni Matthiesen** (V):

Jamen det glæder vi os til, for jeg håber selvfølgelig også, at de andre partier i Folketinget får muligheden for at høre nærmere om, hvad resultatet bliver, når undersøgelsen er færdig.

Jeg vil egentlig godt bevæge mig over til beslutningsforslag B 30, som jo gik på det med at sikre bedre vilkår for de frie skoler i forhold til at kunne oprette aldersintegrerede daginstitutioner. Det, jeg tænker på, er, at ministeren jo faktisk, dengang vi behandlede beslutningsforslaget, gav udtryk for, at regeringen godt vil arbejde for, at frie grundskoler får en mulighed for også at kunne oprette tilbud til børn i alderen 0-2½ år. Og der vil jeg gerne spørge ministeren, om det er noget, ministeren har påtænkt at tage fat på.

Kl. 15:15

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Ministeren.

Kl. 15:15

**Børne- og undervisningsministeren** (Christine Antorini):

Jeg vil bare for god ordens skyld sige, at det, som spørgeren bringer op her, er noget andet end det, som spørgeren først har spurgt til. Det er jo en lovbehandling, vi har om et beslutningsforslag, hvor regeringen klart har tilkendegivet, at vi vil kigge på muligheden for, at man også kan oprette dagtilbud inden for friskoleloven. Så mig bekendt – uden at jeg lige har det i frisk erindring, fordi det egentlig ikke er det, som spørgeren har hidkaldt mig for at svare på – skulle der være en proces i forhold til udvalgsarbejdet.

Kl. 15:15

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Spørgeren.

Kl. 15:15

**Anni Matthiesen** (V):

Altså, beslutningsforslaget er jo egentlig stoppet i forhold til behandlingen, men det, jeg gerne vil spørge til, er, om ministeren så påtænker f.eks. at fremsætte et lovforslag om det med, at de frie skoler kan få en mulighed for også at oprette aldersintegrerede institutioner.

Kl. 15:16

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Ministeren.

Kl. 15:16

**Børne- og undervisningsministeren** (Christine Antorini):

Igen vil jeg sige med det forbehold, at spørgeren spørger om noget helt andet end det, som jeg egentlig er blevet hidkaldt for at svare på, og at jeg altså ikke har B 30 fuldstændig frisk i erindring, at vi har givet en klar tilkendegivelse om, at det kigger vi på. Og hvordan det videre forløb er, kan jeg ikke huske på stående fod, men det er jeg sikker på at vi i fællesskab kan finde frem til, når vi kigger på betænkningen fra B 30.

Kl. 15:16

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Spørgsmålet er sluttet. Tak til minister, og tak til spørger.

#### Meddelelser fra formanden

**Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):  
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 25. april 2013, kl. 10.00.

Jeg henviser til Folketingets hjemmeside med hensyn til dagsordenen.

Mødet er hævet.

:

Mødet er hævet. (Kl. 15:16).